

บทสรุป

รายงานการวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อศึกษาระบบการบริหารการศึกษาของ ประเทศมาเลเซีย เพื่อเป็นข้อมูลส่วนหนึ่งของโครงการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบโครงสร้างการบริหาร การศึกษาของประเทศต่างๆ ของ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

การวิจัยครั้งนี้ดำเนินการศึกษาจากเอกสาร ข้อมูลในระบบอินเทอร์เน็ต และศึกษาข้อมูล ภาคสนาม ณ สถานศึกษาระดับต่างๆ ที่เลือกเป็นกรณีศึกษา ในรัฐกลันตัน รัฐเคดาห์รัฐเซอรังงอ รัฐปีนัง และรัฐเปรัก ของประเทศมาเลเซีย ผลการศึกษาสรุปผลได้ดังนี้

ระบบการบริหารศึกษาในประเทศมาเลเซียที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน เป็นระบบการบริหาร การศึกษาที่ได้ผ่านการปรับปรุงพัฒนาจากพื้นฐานเดิมของประเทศที่มีชาวมลายูผู้นับถือศาสนาอิสลาม มีวิถี ชีวิตแบบชาวมุสลิมตะวันออก เดิมระบบการบริหารการศึกษาของมาเลเซียบริหารแบบไม่เป็นทางการ มี ปอเนาะ มัสยิด หรือบ้านผู้รู้เป็นฐานในการจัดการศึกษา ต่อมาเมื่อประเทศตกเป็นอาณานิคมของ ประเทศอังกฤษ ระบบการบริหารการศึกษาในมาเลเซีย (เดิมเรียกว่า มลายา) ได้พัฒนารูปแบบการ บริหารการศึกษาโดยได้รับอิทธิพลจากระบบการศึกษาแบบอังกฤษสูงมากเช่นเดียวกันกับประเทศอื่นๆ ในอาณานิคมของประเทศอังกฤษ

ต่อมาได้เริ่มมีการพัฒนาตามความเหมาะสมของบริบทด้านต่างๆ ของประเทศมาเลเซีย โดยเริ่มในปี 1956 มีการศึกษาสภาพการจัดการศึกษา เรียกว่า รายงานตนราชัค (Penyata Razak 1956) และ ระเบียบการศึกษา 1957 (Ordinan Pelajaran 1957) เริ่มมีแผนการศึกษาชาติ มีการตกลงที่จะใช้ ภาษามลายูเป็นภาษาราชการและภาษากลางในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เริ่มใช้หลักสูตรที่มีเนื้อ หาเกี่ยวกับสังคมในภูมิภาคมากขึ้น และเริ่มมีการใช้ระบบการสอบวัดผลกลางทั่วประเทศ

ต่อมาในปี 1960 ได้มีรายงานผลการบริหารการศึกษาลับ รายงาน ราห์มาน ตาอิบ (Rahman Taib 1960) และ ประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษา 1961 เป็นปีที่เริ่มมีการใช้ภาษามลายู เป็นภาษาหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เริ่มการสอบใช้ ภาษามลายู และอังกฤษ เริ่มมีการส่งเสริมการศึกษาสายเทคนิคศึกษาและอาชีวศึกษาสร้างความพร้อมด้านแรงงานฝีมือตามความจำเป็นที่เกิด จากการพัฒนาประเทศ กำหนดให้มีหลักสูตรศาสนาศึกษาและจริยศึกษาเป็นหลักสูตรแกนทุกระดับการ ศึกษา

ในปี 1979 รัฐสภาได้จัดทำรายงานเกี่ยวกับการศึกษาและส่งผลต่อการพัฒนาการศึกษา การศึกษานั้น 3 Rs (ทักษะการอ่าน การเขียน และคิดคำนวณ) กิจกรรมในสถานศึกษาให้ความสำคัญ ด้านการสร้างควมสามัคคี และการมีวินัย สร้างความเป็นชาตินิยมมาเลเซีย ขยายการศึกษาพื้นฐานจาก 9 ปี

เป็น 11 ปี พัฒนาระบบการบริหารการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญในการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งหลาย

ในปี 1995 ประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษา 1995 เน้นพัฒนาการศึกษาให้มีมาตรฐานระดับสากล และก้าวสู่เป้าหมายของความเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เริ่มให้ความสำคัญอย่างเป็นทางการในการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (ช่วงอายุ 5 - 7 ปี) ใช้แผนการศึกษาชาติ ระบบ 6 : 3 : 2 : 1 (1) โดยกำหนดให้การศึกษาระดับอนุบาลศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาชาติ ระดับประถมศึกษาเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนในโรงเรียนที่สอนโดยภาษาแม่ของตนเป็นหลัก แบ่งเป็น 3 ประเภท คือ โรงเรียนประถมศึกษาแห่งชาติ ใช้ภาษามลายู ภาษาจีน และภาษาทมิฬ ระดับมัธยมศึกษาแบ่งเป็นสายสามัญศึกษา เทคนิคศึกษา และอาชีวศึกษา ปัจจุบันมีการส่งเสริมวิทยาลัยเทคนิค และโพลีเทคนิค และการศึกษาเอกชนเป็นพิเศษ ระดับอุดมศึกษามีการสอนตั้งแต่หลักสูตรระดับอนุปริญญา จนถึงระดับหลังปริญญาเอก (Post Doctoral Degrees) และเป็นการศึกษานานาชาติ รัฐบาลมีนโยบายที่จะให้สถาบันอุดมศึกษาบริหารแบบนอกระบบราชการ และถือการศึกษาเป็นสินค้าทางปัญญาของชาติที่จะสามารถนำเงินตราเข้าประเทศ และเป็นสื่อในการเผยแพร่อารยะธรรมของชาติ เช่นประเทศที่พัฒนาแล้ว

ระบบการบริหารการศึกษาของประเทศมาเลเซียอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการ แบ่งระดับการบริหารการศึกษาแบ่งเป็น 5 ระดับ คือระดับชาติ ระดับรัฐ ระดับอำเภอ ระดับกลุ่มโรงเรียน และระดับโรงเรียน การจัดโครงสร้างการบริหารการศึกษาในแต่ละระดับเน้นโครงสร้างที่เล็กกระทัดรัดกระชับ และมีประสิทธิภาพ การบริหารการศึกษาระดับชาติเป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลกลาง (Federal Government) มี

การบริหารการศึกษาระดับชาติอยู่ในความรับผิดชอบของรัฐบาลกลาง (Federal Government / *Kerajaan Pusat*) การศึกษาทุกประเภท ทุกระดับอยู่ภายใต้ความรับผิดชอบของ กระทรวงศึกษาธิการเพียงกระทรวงเดียว ยกเว้นการศึกษาที่มีลักษณะเป็นแบบการศึกษานอกระบบ (Non - formal Education) จะมีกรมจากกระทรวงอื่นๆที่เกี่ยวข้องรับผิดชอบ เช่น กรมแรงงาน กรมเกษตร เป็นต้น ลักษณะการบริหารการศึกษาของประเทศมาเลเซียโดยรวมมีลักษณะค่อนข้างจะเป็นการบริหารแบบ “รวมศูนย์สู่ส่วนกลาง” เพื่อความเสมอภาค และความมีมาตรฐานเดียวกันในด้านการศึกษาทั้งประเทศ ดังนั้นในการกำหนดระเบียบกฎเกณฑ์ (กฎกระทรวง ระเบียบ ฯลฯ) หลักสูตรการสอบและวัดผลระดับตัวประโยค การตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพทางการศึกษา การจัดสรรงบประมาณ การบรรจุแต่งตั้ง (ครู ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนการจัดการศึกษา) เป็นต้น จะกำหนดจากส่วนกลางคือ กระทรวงศึกษาธิการ และยังมีกิจกรรมหลายกิจกรรมที่กระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้ดำเนินการเองทั้งหมด เช่น การบรรจุและแต่งตั้ง การก่อสร้าง (การก่อสร้างของทางราชการทุกประเภท ทุกสังกัดดำเนินการโดย สำนักโยธาธิการ – *Jabatan Kerja Raya - JKR*) ตำราเรียน การประเมินผลชั้นตัวประโยค และข้อ

สอบมาตรฐานระดับต่าง ๆ (ประกาศนียบัตร SPM. / SPVM./ STPM.) การตรวจสอบมาตรฐานโรงเรียน การกำหนด นักศึกษาผู้มีสิทธิเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยต่างๆ เป็นต้น

การบริหารการศึกษาในระดับรัฐและเขตการปกครองพิเศษ มีหน่วยงานรับผิดชอบในการจัดการศึกษา 2 หน่วยงานคือ

1. สำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ หรือ สำนักงานการศึกษารัฐ (The State Educational Office / *Jabatan Pendidikan Negeri* –JPN.) เป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ทำหน้าที่บริหารสถานศึกษา (National Education Institutions / *Sekolah-sekolah Kebangsaan*) ในแต่ละรัฐที่สังกัดรัฐบาลกลาง

2. สำนักงานมนตรีแห่งรัฐฝ่ายการศึกษา ของรัฐบาลแห่งรัฐ (State Government) ในแต่ละรัฐ เป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการศึกษาในส่วน สถานศึกษาที่จัดตั้งขึ้นภายใต้มูลนิธิต่างๆ (Foundations / *Yayasan-yayasan Negeri*) ของรัฐบาลแห่งรัฐ และการศึกษาอิสระแบบแก่ประชาชน ฝ่ายการศึกษาของรัฐบาลแห่งรัฐจะรับผิดชอบด้านการจัดให้มีอาคารสถานที่ บุคลากร และเงินเดือน สวัสดิการต่างๆ งบประมาณในการบริหารสถานศึกษา ส่วนหลักสูตรและระบบการวัดผลประเมินผลตลอดจนการตรวจสอบมาตรฐานจะใช้ของกระทรวงศึกษาธิการเช่นเดียวกันกับสถานศึกษาแห่งชาติ สังกัดรัฐบาลกลาง

การบริหารการศึกษาระดับอำเภอ จะมี สำนักงานการศึกษาอำเภอ หรือ สำนักงานการศึกษาอำเภอ (District Educational Office / *Jabatan Pendidikan Daerah - JPD*) รับผิดชอบในการบริหารการศึกษาชาติภายในอำเภอ (ส่วนสถานศึกษา ในสังกัดรัฐบาลแห่งรัฐที่ตั้งอยู่ในแต่ละอำเภอจะขึ้นตรงกับ สำนักงานมนตรีแห่งรัฐฝ่ายการศึกษา)

การบริหารการศึกษาระดับกลุ่มโรงเรียน เป็นการบริหารงานเฉพาะการประสานงานและความร่วมมือกันทางวิชาการ ตลอดจนความร่วมมือด้านทรัพยากรทางการศึกษาระหว่างสถานศึกษาภายในกลุ่มโรงเรียน เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ไม่รวมถึงสายงานบังคับบัญชา

การบริหารการศึกษาระดับกลุ่มโรงเรียนจะเป็นการรวมกลุ่มสถานศึกษาระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาสังกัดรัฐบาลกลางที่ตั้งอยู่ในเขต (Zone) ทางภูมิศาสตร์เดียวกัน (ต่างอำเภอกันก็ได้แต่ต้องอยู่ในรัฐเดียวกัน) จำนวน15-20 โรงเรียนเป็น1กลุ่มโรงเรียน โดยมีสำนักงานประสานงานและดำเนินกิจกรรมต่างๆ เรียกว่า สำนักงานศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน (Resources Center/*Pusat Kegiatan Guru-PKG*)

การบริหารการศึกษาระดับสถานศึกษา เป็นการบริหารภายในสถานศึกษา เช่น มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน และสถานศึกษาอื่นๆที่มีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่น มีผู้บริหารสถานศึกษา และคณะบริหารของสถานศึกษา เป็นผู้รับผิดชอบ ในสถานศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาจะมี สถาบันทางการศึกษา หรือ ผู้ทรงคุณวุฒิทางการศึกษาหรือในแต่ละสาขาวิชาชีพ และ สมาคมครู-ผู้ปกครอง (

Parents and Teachers Association – PTA.) ร่วมบริหารในฐานะเป็นที่ปรึกษาของผู้บริหารและคณะบริหารแต่ละสถานศึกษา

การจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษา สถานศึกษาแต่ละแห่งจะเป็นผู้เสนอค่าของงบประมาณตามเกณฑ์มาตรฐานที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดเสนอรับการพิจารณาตามลำดับจนถึงกระทรวงศึกษาธิการ ปกติจะได้รับการจัดสรรตามที่เสนอ ทั้งนี้ เพราะมีมาตรฐานกลางกำหนดไว้แล้ว ด้านหลักสูตร การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผล จะกำหนดกำหนดมาตรฐานหรือกรอบการดำเนินการ และติดตามตรวจสอบมาตรฐานคุณภาพการจัดการศึกษาจากส่วนกลาง เพื่อสร้างความเสมอภาคทางการศึกษาและมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ และเป็นฐานในการก้าวสู่มาตรฐานสากล ในปี ค.ศ.2000 รัฐบาลกำหนดเป้าหมายให้สถานศึกษาทุกแห่งจะต้องได้รับ MS ISO 9002 ทุกสถานศึกษา สอนองพระราชบัญญัติการศึกษา ฉบับ 1995 และวิสัยทัศน์การพัฒนาประเทศเป็นประเทศพัฒนาแล้วในปี ค.ศ. 2020 (Vision 2020 / *WAWASAN 2020*)

ระบบการบริหารการศึกษาของประเทศมาเลเซียเป็นระบบที่มีประสิทธิภาพ และมีความเหมาะสมกับบริบทของศาสนาวัฒนธรรม การเมืองการปกครอง และการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซีย คุณการศึกษาในมาเลเซียมีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับในประเทศที่อยู่ใครือจักรภพอังกฤษ ซึ่งมีจำนวน 48 ประเทศกระจายทั่วโลก รัฐบาล และสังคมมาเลเซียยอมรับและให้ความสำคัญว่า การศึกษามีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ ประเทศมาเลเซียได้รับเอกราช มีสถานภาพทางเศรษฐกิจที่ดี และประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีก็เพราะพื้นฐานด้านการศึกษาเป็นสำคัญ

บทที่ 1

ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับประเทศมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศหนึ่งในสมาชิกอาเซียน มีประวัติ และอารยธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของตนเอง ตั้งอยู่บนแหลมมลายูทางใต้ของประเทศไทย และอีกส่วนหนึ่งของเกาะบอร์เนียว มีพื้นที่ทั้งหมด 329,750 ตารางกิโลเมตร มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศไทย สิงคโปร์ บรูไน และอินโดนีเซีย สภาพทางภูมิศาสตร์ส่วนบนแหลมมลายูจะเป็นที่ราบชายฝั่งทะเลทั้งฝั่งมหาสมุทรอินเดีย และมหาสมุทรแปซิฟิก ถัดจากชายฝั่งจะเป็นที่ราบ แล้วจะเป็นภูเขาพาดกลางแนวเหนือใต้ ส่วนบนเกาะบอร์เนียวส่วนที่เป็นรัฐซาบารุ และซาราวัก เป็นที่ราบแคบๆชายฝั่งทะเล ถัดมาเป็น ภูเขาแบบป่าที่แบบป่าดงดิบเขตร้อนชื้น มีป่าไม้แบบธรรมชาติดั้งเดิมที่อุดมสมบูรณ์มาก

จำนวนประชากร ประมาณ 26 ล้านคน (คาดว่าในปี 2010 จำนวน 27 ล้าน และปี 2025 จำนวน 35 ล้านคน) มีอัตราเพิ่มของประชากรประมาณ 2.5 % (ปีละ 467,500 คน ในเวลาประมาณ 27 ปี จะมีประชากรเป็น 2 เท่า) อัตราความหนาแน่นของประชาชนต่อพื้นที่ เป็น 146.9 คนต่อพื้นที่ 1 ตารางไมล์ อาศัยอยู่ในชุมชนเมือง 35 % ของประชากรทั้งหมด ในจำนวนประชากรทั้งหมด เป็นมุสลิม (มลายู และชาวเผ่าดั้งเดิม) 59 % เป็นผู้ที่มีเชื้อชาติจีน 32 % และเชื้อชาติ อินเดีย 9 % กลุ่มเชื้อชาติมาลายูนับถือศาสนา อิสลาม ส่วนชาวจีนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ และชาวอินเดียส่วนใหญ่ นับถือศาสนาฮินดู ส่วนชาวเขา นับถือลัทธิและความเชื่อดั้งเดิมของแต่ละเผ่า (Tribal Religions)

ระบอบการเมืองและการปกครอง

ประเทศมาเลเซียได้รับเอกราชจากจักรภพอังกฤษ เมื่อวันที่ 31 สิงหาคม 1957 เป็นประเทศหนึ่ง ที่ปกครองระบอบประชาธิปไตยแบบมีพระมหากษัตริย์ (Constitutional Monarchy) ที่มีราชาธิบดี (Paramount Ruler / *Yang Di-pertuan Agong*) เป็นประมุข ซึ่งมาจาก สุลต่าน (Sultan) ของแต่ละรัฐ (State / *Negeri*) หมุนเวียนกันเป็นราชาธิบดี ในแต่ละรัฐจะมี สุลต่านเป็นประมุข ยกเว้นรัฐปีนัง (Pulau Pinang) กับ รัฐมะละกา (Melaka) การบริหารประเทศมีรัฐบาลกลาง (Federal Government / *Kerajaan Pusat*) เป็นผู้บริหาร มีนายกรัฐมนตรี เป็นผู้บริหารสูงสุด ส่วนในแต่ละรัฐจะมีรัฐบาลประจำรัฐบริหาร (State Governor / *Kerajaan Negeri*) เป็นคณะมนตรีแห่งรัฐ มีมุขมนตรีแห่งรัฐ (Governor / *Menteri Besar*) เป็นหัวหน้า อำนาจของรัฐบาลแห่งรัฐมีจำกัดตามรัฐธรรมนูญแห่งชาติ กำหนด

ในรัฐบาลกลาง (Federal Government) นายกรัฐมนตรี (Prime Minister) มาจากการเลือกตั้ง (หัวหน้าพรรคฝ่ายรัฐบาล) เป็นผู้บริหารประเทศ อำนาจนิตบัญญัติใช้ระบบรัฐสภาแบบ 2 สภา

(Bicameral Parliament) คือสภาผู้แทนราษฎร (House of Representatives) กับ วุฒิสภา (House of Senate) สมาชิกทั้ง 2 สภามาจากการเลือกตั้ง

การปกครอง แบ่งเขตการปกครองเป็นรัฐ (State / *Negeri-negeri*) มีทั้งหมด 14 รัฐ ได้แก่ รัฐ Kelantan , Terengganu, Perlis, Kedah, Selangore, Sabah, Sarawak, Pulau Pinang, Pahang, Perak, Negeri Sembilan, Melaka, Johor Baru กับอีก 2 เขตการปกครองพิเศษ (Federal Territory) คือ Wilayah Persekutuan (เขตกรุงกัวลาลัมเปอร์) และ labuan

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มอาเซียนที่มีการพัฒนาในทุกๆ ด้านอย่างรวดเร็ว ในแผนการพัฒนาประเทศได้กำหนดเป้าหมายในปี ค.ศ. 2020 (Vision 2020 / *Wawasan 2020*) จะก้าวสู่ความเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วประเทศหนึ่งในเอเชีย เพื่อนำไปสู่เป้าหมายดังกล่าวรัฐบาลจึงได้กำหนดแผนปฏิบัติในการพัฒนาด้านต่างๆ ที่เด่นชัด อาทิเช่น

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน (Infrastructure Development) มาเลเซียได้ดำเนินการสร้างปัจจัยพื้นฐานอย่างจริงจังตั้งแต่แผนพัฒนาเศรษฐกิจ การศึกษาและสังคม ฉบับที่ 5 (1987 – 1990) ต่อด้วยแผนพัฒนา ระยะเวลาที่ 6 (1991 – 1995) และระยะเวลาที่ 7 (1996 – 2000) เช่น

1.1 ด้านการคมนาคมขนส่งทางบก มีถนนสายต่างๆ ในส่วนแหลมมาลาญถึง 23,600 กิโลเมตร ซาบาห์ 3,782 กิโลเมตร และซาราวัก 1,644 กิโลเมตร สภาพของถนนเกินร้อยละ 90 เป็นถนนลาดยาง ได้สร้างถนนระดับซูเปอร์ไฮเวย์เชื่อมระหว่างรัฐและภูมิภาคเป็นการรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจสายสำคัญๆ เช่น

ถนนซูเปอร์ไฮเวย์สายเหนือใต้ (PLUS. Super Highway Project / *Projek Lebuh Raya Utara – Selatan*) เป็นถนนสี่เลนทางขนานแบบ Motor way โดยเฉพาะ เริ่มจากพรมแดนไทยที่ด่านนอกอำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา ตัดผ่านรัฐต่างๆทางตอนเหนือ ผ่านเมืองหลวง ต่ลงใต้ถึงรัฐยะโฮร์ บารู เชื่อมต่อเข้าประเทศสิงคโปร์

ถนนซูเปอร์ไฮเวย์เชื่อมฝั่งตะวันออกกับตะวันตกสายกลันตัน-สุโงปาตานี (Sungai Patani – Tanah Merah Highway Project) ,

ถนนสายเชื่อมชายฝั่งตะวันตกกับตะวันออกสายกวนตัน-กัวลาลัมเปอร์ (Karak Super Highway Project) และ

ถนนเชื่อมเมืองศูนย์กลางอุตสาหกรรมใหม่กัวลิมกับท่าเรือนานาชาติบัตเตอร์เวิร์ธ (Gerik–Butterworth Super Highway Project) เป็นต้น

1.2 ด้านการขนส่งทางรถไฟ มีเส้นทางรถไฟในส่วนแหลมมาลาญ 1,665 กิโลเมตร เชื่อมเหนือ – ใต้ และตะวันออก – กลาง ของประเทศ และในรัฐซาบาห์ อีก 136 กิโลเมตร ในปี ค.ศ. 1998 ได้เปิดรถไฟฟ้ารางคู่ (Kuala Lumpur Rapid Train - KLRT.) เป็นรถไฟขนส่งมวลชนสายใหม่เชื่อมระหว่างกรุงกัวลาลัมเปอร์ กับท่าอากาศยานนานาชาติแห่งใหม่ คือ ท่าอากาศยานนานาชาติ Kuala Lumpur

International Airport KLIA. ที่ เมือง Sepang และ เชื่อมเมือง Port Dickson เมืองท่าเรือทางตอนใต้ เป็นต้น

1.3 การขนส่งทางอากาศ สนามบินในประเทศมีทั้งหมด 119 แห่งในจำนวนนี้ 32 แห่งเป็น สนามทางวิ่งถาวร ในจำนวนสนามบินถาวรมี 26 แห่งเป็นสนามบินขนส่งเชิงพาณิชย์ และหนึ่งในจำนวนดังกล่าวเป็นสนามบินนานาชาติที่ทันสมัยแห่งใหม่ที่เมือง ชื่อปิง เรียกว่า Kuala Lumpur International Airport – KLIA. ส่วนที่เหลือกระจายเป็นสนามบินภายในประเทศประจำรัฐต่างๆทั้ง 14 รัฐ และได้พัฒนาในสนามบินรัฐหลักๆ เป็นสนามบินนานาชาติกระจายในภูมิภาคต่างๆ เช่น สนามบินนานาชาติ ยะโฮร์บาฮู สนามบินนานาชาติปีนัง สนามบินนานาชาติลังกาวิ สนามบินนานาชาติโกตาकिनาบาลู เป็นต้น

1.4 การขนส่งทางน้ำ มาเลเซียได้พัฒนาท่าเรือต่างๆทั้งท่าเรือโดยสาร และท่าเรือขนส่งสินค้า นานาชาติ กระจายเกือบทั่วประเทศ เช่น ท่าเรือนานาชาติ Penang , Tanjung Kidurong, Kota Kinabalu, Kuching, Pasir Gudang, Port Kelang, Sandakan, Tawau เป็นต้น

1.5 การสื่อสารโทรคมนาคม มาเลเซียได้ให้บริการด้านการสื่อสารระบบไมโครเวฟ และไฟเบอร์ออปติก เชื่อมทั่วประเทศทั่วถึงเกือบทุกบ้านในทุกหมู่บ้าน (ในปี ค.ศ. 1984 มีถึง 994 , 860 คู่สายเฉลี่ย 91 เครื่องต่อประชากร 1,000 คน) มีดาวเทียมสื่อสารของชาติ ชื่อ MEASAT สำหรับการสื่อสารทางโทรทัศน์ 4 สถานีหลัก ใช้ภาษามลายู จีน อังกฤษ และทมิฬ มีสถานีวิทยุกระจายเสียง ระบบเอ.เอ็ม 28 สถานี ระบบเอฟ.เอ็ม จำนวน 3 สถานีหลัก (ไม่นับรวมสถานีถ่ายทอดที่ตั้งกระจายทั่วประเทศ) ประชาชนครอบครองเครื่องรับวิทยุ 438 เครื่องต่อประชากร 1,000 คน เครื่องรับโทรทัศน์ 142 เครื่องต่อ ประชาชน 1,000 คน

2. การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ

ประเทศมาเลเซีย ได้พัฒนาเศรษฐกิจเป็นนโยบายหลักของประเทศ เน้น อุตสาหกรรมเกษตร และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ กระจายทั่วประเทศ มีแผนแม่บทในการพัฒนาเศรษฐกิจที่ดี ตลอดจนนโยบายการมีสินค้าภายใต้ชื่อและตราของตนเอง เช่น โครงการอุตสาหกรรมรถยนต์แห่งชาติ (PROTON , PERODUA , etc.) อุตสาหกรรมรถจักรยานยนต์แห่งชาติ (MEDONAS) และ อุตสาหกรรมเครื่องบินแห่งชาติ เป็นต้น

ในการพัฒนาอุตสาหกรรมมีการจัดระบบ และผังเขตอุตสาหกรรมที่ดีเยี่ยมประเทศหนึ่ง ความเจริญด้านอุตสาหกรรม (Industrial Production's Growth) 15. 8 % ในช่วงปี 1998 – 1997 เป็นช่วงที่เศรษฐกิจมาเลเซียมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เช่น 1989 เป็น 8.8 % ต่อมา 1990 เป็น 10 % เป็นต้น มี GDP เป็น 43.1 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ และประชาชนมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวปีละ 2,460 ดอลลาร์

สหรัฐ อัตราเงินเฟ้อของประเทศเฉลี่ย 3.1 % มีอัตราการว่างงานประมาณ 6 % แต่ประสบภาวะเศรษฐกิจถดถอย เนื่องจากปัจจัยภายใน และภายนอก ในปี 1989

ระบบการธนาคาร นอกจากจะใช้ระบบธนาคารสากลอย่างประเทศเสรีนิยมทั่วไปแล้ว มาเลเซียยังมี สถาบันการเงินระบบธนาคารอิสลาม (Islamic Banking) ที่ใหญ่และมั่นคง คือ ธนาคาร อิสลามมาเลเซีย (Islamic Bank of Malaysia / Bank Islam Malaysia) และสถาบันการเงินกองทุนฮัจย์ (Tabong Haji Malaysia) เป็นกองทุนสะสมเพื่อประกอบกิจการฮัจย์ที่มีชาวมาเลเซียที่นับถือศาสนาอิสลามที่มีครอบครัวแล้วเกือบทั้งหมดเป็นสมาชิก เงินจากสถาบันการเงินทั้งสองประเภทนี้เป็นแหล่งเงินที่ยิ่งใหญ่ สำหรับการลงทุนในกิจการต่างๆ และมีบทบาทต่อเศรษฐกิจของประเทศมาเลเซียมาก

ประเทศมาเลเซียใช้เงินสกุล ริงกิต (Ringgit) เรียกว่า Malaysian Ringgit ใช้คำย่อ เป็น M\$ หรือ RM. อัตรา 1 ริงกิต เท่ากับ 100 เซน (อัตราแลกเปลี่ยนกับเงินไทย เฉลี่ย 9.40 ~ 11.70 บาท ต่อ 1 RM.)

ในปี 1998 มาเลเซียประสบภาวะเศรษฐกิจถดถอยอันเนื่องมาจากการทำลายระบบการเงินจากสถาบันการเงินต่างประเทศ จนต้องประกาศนโยบายปรับอัตราดอกเบี้ยคงที่ รัฐบาลได้ประกาศการปรับอัตราดอกเบี้ยคงที่ (Fixed Rate) ที่ 1 US\$ = RM.3.8 เพื่อเป็นการป้องกันระบบการเงินและเศรษฐกิจในประเทศ นอกจากนี้ทางรัฐบาลมาเลเซียยังได้ตัดโครงการใหญ่ๆ (Mega Projects) และค่าใช้จ่ายที่เกินความจำเป็นลงเป็นจำนวนมากเพื่อที่จะรักษาความมั่นคงทางการเงินโดยไม่ต้องกู้เงินจากสถาบันการเงินต่างประเทศ เช่น IMF เป็นต้น

3. การพัฒนาด้านสาธารณสุข

การพัฒนาด้านสาธารณสุขในมาเลเซียได้พัฒนาอย่างต่อเนื่อง สุขภาพของประชาชนได้รับการดูแลอยู่ระดับดีเมื่อเปรียบเทียบกับประเทศในกลุ่มอาเซียนด้วยกัน ร้อยละ 83 ของประชากรมีน้ำดื่ม น้ำใช้ที่สะอาด มีโรงพยาบาลในอัตราเฉลี่ย 1 เตียงคนไข้ต่อประชากร 400 คน มีแพทย์ในอัตรา 7 คนต่อประชากร 10,000 คน พยาบาลในอัตรา 31.4 คนต่อประชากร 10,000 คน อัตราการตายระหว่างทารกในครรภ์และแรกเกิด (Infant Mortality Rate) 29 คนต่ออัตราการตั้งครรภ์และคลอด 1000 ราย / คน ตรวจพบการเป็นโรค เอชไอวี 15 ราย

4. ด้านการจัดการศึกษา

การศึกษาเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาประเทศ มีการให้ความสำคัญด้านการศึกษาในการพัฒนาประเทศ รัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณด้านการศึกษาสูงถึง 6.9 % ของ GNP และคิดเป็นร้อยละ 16.9 ของงบประมาณประจำปีของรัฐบาล การจัดการศึกษาโดยรวมในประเทศ สรุปได้ดังนี้

1) สภาพการรู้หนังสือ

อัตราการรู้หนังสือ อยู่ที่ 78 % อายุช่วงการศึกษาภาคบังคับ 6 – 14 ปี

2) จำนวนโรงเรียน และนักเรียน

(1) โรงเรียนรัฐบาล

- จำนวนโรงเรียนประถมศึกษา มี 7,085 โรงเรียน นักเรียน 2.8 ล้านคน
- จำนวนโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา มี 1,522 โรงเรียน มีนักเรียนประมาณ 1.8 ล้านคน

(2) โรงเรียนเอกชน (Ministry of Education Annual Report , 1997 : 63)

- จำนวนโรงเรียน อนุบาล 2,314 โรงเรียน
- จำนวนโรงเรียนประถมศึกษา 91 โรงเรียน
- จำนวนโรงเรียนมัธยมศึกษา 180 โรงเรียน
- จำนวนสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา 449 สถาบัน

3) ทรัพยากรทางการศึกษา

(1) ห้องสมุด

- ห้องสมุดแห่งชาติ 6 แห่งทั่วประเทศ
- ห้องสมุดสาธารณะ 121 แห่ง ห้องสมุดเฉพาะ 265 แห่ง กระจายทั่วประเทศ
- ห้องสมุดประจำสถานศึกษา เฉลี่ยสถาบันละ 1 แห่ง

(2) พิพิธภัณฑ์

มีพิพิธภัณฑ์ ประเภทต่างๆทั่วประเทศ จำนวน 440 แห่ง

(3) สื่อมวลชนทางการศึกษา

- รายการโทรทัศน์การศึกษา จำนวน 1 รายการ / สถานี ออกอากาศ ทุกวันจันทร์ ถึง วัน

พฤหัสบดี เวลา 08.00 – 15.00 น.

- รายการวิทยุการศึกษา จำนวน 1 รายการ / สถานี สำหรับเขตรัฐบาล

(4) ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา

- ศูนย์เทคโนโลยีการศึกษาแห่งชาติ จำนวน 1 แห่ง
- ศูนย์วิชาการประจำรัฐ รัฐละ 1 ศูนย์
- ศูนย์วิชาการกลุ่ม กลุ่มละ 1 ศูนย์
- ศูนย์วิชาการประจำโรงเรียน โรงเรียนละ 1 ศูนย์

(5) CD-ROM ทางการศึกษาที่ผลิตโดยศูนย์เทคโนโลยีการศึกษา จำนวน 29 เรื่อง

(6) มีการพัฒนาระบบเครือข่ายทรัพยากรทางการศึกษาผ่านระบบเครือข่าย เช่น

- เครือข่ายอิเล็กทรอนิกส์ (The Electronic Resources Center – Munsyi Network) โครงการทดลองเชื่อมโยงเครือข่ายคอมพิวเตอร์การศึกษาเพื่อหารูปแบบที่เหมาะสมกับความจำเป็นในระดับนักเรียน ERC Project ได้ทดลองติดตั้งระบบ Intranet

Program

เชื่อมโยง ระหว่างโรงเรียน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 14 โรงเรียน และโครงการโรงเรียนอัจฉริยะ (Smart Schools)

- เครือข่ายห้องสมุด JARING Networking เชื่อมโยงระหว่างห้องสมุดหลักๆ โดยเฉพาะห้องสมุดแห่งชาติ กับ ห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา

สภาพการจัดการศึกษา ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศหนึ่งที่มีความก้าวหน้า ทั้งปริมาณ และคุณภาพ สามารถจัดการศึกษาได้อย่างทั่วถึง นโยบายของรัฐได้ให้ความสำคัญด้านการศึกษาตลอดมา บุคลากรทางการศึกษาได้รับการยกระดับทั้งเงินเดือน สวัสดิการ และได้รับการยอมรับจากสังคมในระดับสูง จึงมีคนเก่งคนดีเข้าทำงานในวงการศึกษามากประเทศหนึ่ง ด้านคุณภาพการศึกษา หลังตกอยู่ภายใต้อาณานิคมของอังกฤษ การศึกษาในมาเลเซียได้รับการพัฒนาและได้รับการรับรองคุณภาพจากประเทศต่างๆ ในเครือจักรภพอังกฤษ (Common Wealth) ตลอดมา และต่อมาพระราชบัญญัติการศึกษาได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาการศึกษาชาติให้ได้มาตรฐานระดับสากล จึงได้มีการพัฒนาคุณภาพการศึกษาเพื่อไปสู่เป้าหมายตามที่พระราชบัญญัติกำหนด ในปี ค.ศ. 2000 รัฐบาลได้กำหนดให้โรงเรียนทุกโรงในประเทศจะต้องได้รับการรับรองคุณภาพในระบบ ISO 9002 และให้ถือการบริหารสถานศึกษา เป็นการบริหารแบบสวัสดิการเชิงพาณิชย์ (Corporate Management) และถือว่า สถานศึกษาเป็นเสมือนสถานประกอบการที่จะสามารถเป็นสินค้าทางปัญญาได้ (เป็นศูนย์กลางการศึกษานานาชาติ สามารถนำเงินตราเข้าประเทศโดยทางอ้อม) ฉะนั้น คุณภาพทางการศึกษาจะต้องได้รับการพัฒนา และมีมาตรฐานระดับโลกตามนโยบายที่รัฐบาลกำหนดในวิสัยทัศน์และพันธกิจทางการศึกษาให้ได้ในปี ค.ศ. 2020

บทที่ 2

การศึกษาในมาเลเซีย

ประเทศมาเลเซียเป็นประเทศหนึ่งที่ได้มีการพัฒนาระบบการศึกษาของตนเองมาอย่างต่อเนื่อง และประสบผลสำเร็จในการใช้การศึกษาเป็นเครื่องมือหลักประการหนึ่งในการพัฒนาประเทศ ความสำเร็จในการพัฒนาประเทศของมาเลเซียจนเกือบจะก้าวสู่ความเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วประเทศหนึ่งอย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน เป็นผลส่วนหนึ่งจากการศึกษาของชาติ

1. ประวัติการศึกษา

การศึกษาในประเทศมาเลเซียมีประวัติและวิวัฒนาการคล้ายคลึงกับของประเทศต่าง ๆ ในอาเซียน ซึ่งมีวิถีชีวิตแบบตะวันออก กล่าวคือ การศึกษาของประชาชนในประเทศจะเริ่มจากการศึกษาตามอรรถศาสตร์ (Informal Educational Approach) ซึ่งเป็นพฤติกรรมหนึ่งในพฤติกรรมทางสังคมประเภท (Socialization) ของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา โดยมีการถ่ายทอดภูมิปัญญา ความเชื่อ วิถีชีวิต ศิลปะและวัฒนธรรมต่างๆ จากชนรุ่นหนึ่งส่งทอดสู่ชนรุ่นถัดๆ มา ต่อมาเริ่มมีการนับถือศาสนาที่มีหลักการ มีบทบัญญัติที่เป็นรูปธรรม จึงมีการสอนศาสนาศึกษา (Religious Studies) กันภายในชุมชนแต่ละชุมชน ในมาเลเซียมีการนับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่ จึงได้มีการเรียนการสอนอัลกุรอาน และกิตาบ (ตำราหลักการศาสนา) ซึ่งมีพื้นฐานจากภาษาอาหรับ มาแปลอธิบายความเป็นภาษามลายู และมีการเรียนการสอนการอ่านภาษาอาหรับ ได้มีประยุกต์ตัวพยัญชนะและสระในภาษาอาหรับ เป็นภาษาเขียนในภาษามลายู (Bahasa Malayu) เรียกตัวพยัญชนะและสระที่ประยุกต์ใหม่นี้ว่า อักษรเขียนยาวี (Tulisan Jawi) มีการสอนในสถานที่สอนศาสนา เช่น ที่มัสยิด ปอนาะ (Pondok) ตามบ้านที่เป็นผู้รู้ในชุมชน และ การสอนหนังสือในวังของสุลต่านแต่ละรัฐ เป็นต้น

สำหรับ การจัดการศึกษาอย่างเป็นทางการหรือการศึกษาระบบใหม่ของประเทศมาเลเซียเริ่มราว ค.ศ. 1956 เมื่อรัฐบาลได้แต่งตั้ง หน่วยงานรับผิดชอบเกี่ยวกับการศึกษาของชาติ บริหารงานโดย Tun Abdul Razak bin Haji Hussein (ซึ่งต่อมาภายหลังดำรงตำแหน่งเป็นรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นท่านแรก) หน่วยงานนี้มีหน้าที่หลักในการศึกษาวิจัยนโยบายการจัดการศึกษาของชาติ รายงานผลการศึกษาคั้งนี้ เป็นที่รู้จักกันในนาม “ รายงานสภาพจัดการศึกษาฉบับตนราชัค (Tun Razak Report / Penyata Razak) ” ผลการศึกษาครั้งนี้ได้เป็นฐานที่สำคัญยิ่งในการกำหนดนโยบายการศึกษาของประเทศมาเลเซียของรัฐบาลในสมัยนั้น ความตอนหนึ่งในรายงานการศึกษาฉบับตนราชัคซึ่งเป็นรากฐานสำคัญของนโยบายการจัดการศึกษาในเวลาต่อมา มีดังต่อไปนี้

“ จุดมุ่งหมายหลักของนโยบายการจักการศึกษาของชาติ จะต้องสร้างความเป็นเอกภาพ ในบรรดาอนุชน (นักเรียนนักศึกษา)ในประเทศนี้ ซึ่งมาจากครอบครัวหลากหลายเชื้อชาติ (มาลายู อินเดียน จีน และชาวพื้นเมืองดั้งเดิม) ด้วยการให้ระเบียบการในการจัดการศึกษาเดียวกัน ซึ่งสามารถให้ความครอบคลุมทุกเชื้อชาติ และจะต้องใช้ภาษาประจำชาติ (ภาษามาลายู) เป็นภาษาหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แม้ว่าสิ่งเหล่านี้ยังยังไม่สามารถปฏิบัติได้ในทันทีทันใดก็ตาม แต่ก็ควรจะมีการผลักดันให้มีการใช้อย่างค่อยเป็นค่อยไปให้จงได้ ”

(Penyata Razak : 1957)

นอกจากนี้ รายงานฉบับนี้ ยังเป็นฐานในการจัดทำ ระบบการศึกษาชาติ (The National Educational System) ซึ่งประกาศใช้ในปี ค. ศ. 1957 เริ่มใช้ครั้งแรกในพื้นที่รัฐ ซาบาห์ และซาราวัก ในวันที่ 1 มกราคม 1976 ต่อมารัฐบาลได้ประกาศแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติใหม่ (Dasar Ekonomi Baru) ในปี ค.ศ. 1974 ได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาเพื่อเป็นเครื่องมือหลักในการพัฒนาประเทศ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจแห่งชาติฉบับดังกล่าว โดยได้กำหนดนโยบายการจัดการศึกษาที่มีสาระสำคัญๆ สรุปได้ดังนี้

1. เพื่อสนองนโยบายของรัฐในการเสริมสร้างความสามัคคี และเอกภาพของประชาชนในชาติที่มีความหลากหลายด้านเชื้อชาติ
2. เพื่อพัฒนาให้ได้ทรัพยากรบุคคลที่มีขีดความสามารถระดับสูง (มีการศึกษาสูงสามารถใช้เทคโนโลยีระดับสูง หรือเป็นแรงงานฝีมือ) สนองสภาวะความต้องการด้านทรัพยากรบุคคลระดับสูงและแรงงานควบคู่กับการพัฒนาประเทศด้านอื่นๆ
3. เพื่อส่งเสริมนโยบายประชาธิปไตยทางการศึกษา และสร้างความเสมอภาคด้านการศึกษาแก่ประชาชนระหว่างชุมชนในเมืองและชนบทได้อย่างทั่วถึง ครอบคลุมทุกระบบ ทุกประเภท และทุกระดับการศึกษาให้มากที่สุด

จากฐานของสาระสำคัญในรายงานตนราชัค 1957 พระราชบัญญัติการศึกษาชาติ ค.ศ. 1961 รายงานผลการวิจัยด้านนโยบายการศึกษาของรัฐสภา ในปี 1979 และกฎประจำชาติ มาเลเซีย (Rukun Negara) ผนวกกับประสบการณ์ในภาคปฏิบัติที่สั่งสมมา รัฐบาลได้นำมาบูรณาการ และกำหนดปรัชญาการศึกษาแห่งชาติใหม่ในปี ค.ศ. 1988 ดังนี้

“ การศึกษาในประเทศมาเลเซีย เป็นความอดุสาหะพยายามอย่างต่อเนื่อง เพื่อมุ่งพัฒนาศักยภาพของประชาชนในชาติให้ได้เต็มความสามารถของแต่ละบุคคล มีความสมบูรณ์ในทุกๆด้านอย่างทัดเทียมเสมอภาคกัน และมีความเป็นเอกภาพ เพื่อสร้างประชาชาติที่มีความเสมอภาค และมีเอกภาพทั้งทางด้านสติปัญญา อารมณ์ สังคม และร่างกาย บนพื้นฐานของการมีศรัทธาต่อพระเจ้า ความพยายามนี้เพื่อสรรคสร้างประชาชนชาวมาเลเซียที่มีความรู้ ความสามารถ มีคุณธรรมและจริย

ธรรม มีความรับผิดชอบ ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และก้าวหน้า ร่วมมือกันในการสร้างความสมัครสมานสามัคคี และสันติสุขแก่สังคมและประเทศชาติ ”

(Educational Act 1995 และ Annual Report , 1995 : 12-13)

ในการที่จะนำนโยบายการศึกษาของชาติสู่ภาคปฏิบัติอย่างทั่วถึง และมีผลอย่างจริงจังได้มีความพยายามและมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องตลอดมา จนปี ค.ศ. 1993 รัฐบาลได้กำหนดยุทธศาสตร์การจัดการศึกษาเรียกว่า “ ประกาศลังกาวิ – Langkawi Declaration ” ซึ่งประกอบด้วยพันธกิจและจุดมุ่งหมาย ของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

(Ministry of Education Annual Report : 1997 :)

2. พันธกิจในการจัดการศึกษา (Mission of Education)

พันธกิจในการจัดการศึกษา (Mission Statement) ของกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดไว้ดังนี้

“ พัฒนาระบบการศึกษาเพื่อให้ได้ระบบการศึกษาของชาติที่มีคุณภาพมาตรฐานระดับสากลในการจัดการศึกษาเน้นจัดการศึกษาทุกรูปแบบที่จะสามารถพัฒนาศักยภาพของแต่ละบุคคลให้เต็มความสามารถ มีความสมบูรณ์ครบทุกด้าน และสนองวิสัยทัศน์ในการพัฒนาของประเทศ ”

(To develop a world class quality education system which will realize the full potential of the individual and fulfill the aspiration of the Malaysian Nation)

3. จุดมุ่งหมายการจัดการศึกษา (Education Objectives)

จุดมุ่งหมายหลักในการจัดการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการมีดังต่อไปนี้

1. เพื่อเสริมสร้างประชาชาติมาเลเซีย ที่มีความจงรักภักดีต่อประเทศชาติ และมีความสมัครสมานสามัคคี และเป็นเอกภาพภายในชาติ
2. เพื่อพัฒนาประชาชนทุกระดับให้มีความศรัทธาต่อศาสนา ยึดมั่นในจริยธรรม มีคุณธรรม มีความรู้ความสามารถ มีวิสัยทัศน์ รักความก้าวหน้า และใฝ่สัมฤทธิ์
3. เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีศักยภาพสอดคล้องกับการพัฒนาและความต้องการด้านทรัพยากรบุคคลของประเทศ
4. เพื่อเปิดโอกาส และให้ความเสมอภาคทางการศึกษาแก่ชาวมาเลเซียทุกคน ทุกท้องถิ่นอย่างทั่วถึง

ในวันที่ 3 มกราคม ค.ศ. 1994 รัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศ “ยุทธศาสตร์การกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติหน้าที่หลัก (Sasaran Kerja Utama / SKU.)” ซึ่ง

เป็นยุทธศาสตร์ใหม่ที่กระทรวงศึกษาธิการเลือกเป็นกรอบในการบริหารศึกษา เพื่อมุ่งให้บุคลากรทางการศึกษาทั้งที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ครูผู้สอน ตลอดจนบุคลากรฝ่ายสนับสนุนส่งเสริมการจัดการศึกษาทุกระดับสามารถบริหาร หรือปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความเป็นเอกภาพบรรลุผลได้ตามนโยบาย และเป้าหมายของชาติได้ และจากยุทธศาสตร์ดังกล่าวได้ให้มีการเน้นด้านมาตรฐาน และคุณภาพการศึกษา ตลอดจนประสิทธิภาพการบริหารการศึกษา ที่สถานศึกษาทุกประเภททุกระดับทั่วประเทศจะต้องดำเนินการให้บรรลุผลตามพันธกิจ และจุดมุ่งหมายในการบริหารการศึกษาดังกล่าวข้างต้นให้เป็นรูปธรรมอย่างทั่วถึงทั่วประเทศ

ปี ค.ศ.1995 รัฐบาลได้เสนอพระราชบัญญัติการศึกษา ฉบับใหม่ (ปัจจุบัน) ปี ค.ศ. 1995 ต่อรัฐสภา และได้รับอนุมัติให้ประกาศใช้ในปีเดียวกัน

ต่อมาในวันที่ 13 มกราคม ค.ศ. 1997 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศเป็น “ **ปีแห่งการปฏิรูปการบริหารการศึกษา -The Year of Educational Implementation, Strengthening, and Refinement** ” ให้ระบบการบริหารการศึกษาในภาคปฏิบัติมีความกระชับรวดเร็ว มีขนาดเล็กลง มีความน่าเชื่อถือ ทันสมัย เสียค่าใช้จ่ายที่สมเหตุสมผล และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นสอดคล้องกับแผนพัฒนาชาติตามวิสัยทัศน์ 2020 ดังที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน มีการกำหนดให้ทุกสถานศึกษาจัดทำสิ่งต่อไปนี้คือ

1. ยุทธศาสตร์การบริหารแบบการกำหนดเป้าหมายการบริหาร (The Strategic Performance Target / *Sasaran Kerja Utama* – SKU.)
2. เป้าหมายการบริหารประจำปี (The Annual Performance Target/*Sasaran Kerja Tahunan* – SKT.)

นอกจากนี้ได้มีการเน้น การบริหารให้ได้คุณภาพทั้งระบบ (Total Quality Management – TQM) และได้เริ่มการนำความคิดแบบ ISO 9000 เข้าสู่ระบบการบริหารโรงเรียน เรียกว่า Malaysian Standard ISO 9000 หรือใช้คำย่อเป็น MS ISO 9000 และในปี ค.ศ. 1998 ได้มี 2 โรงเรียนแรกที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน MS ISO 9002 จาก SIRIM. ประเภทโรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษาในชุมชนเขตเมือง คือ โรงเรียนประถมศึกษาศรีอินเดอรา (Sekolah Rendah Kebangsaan Sri Indera) และโรงเรียนมัธยมศึกษาเดอรมา (Sekolah Menengah Derma) ที่เมือง Kangar รัฐเปอรลิส อยู่ทางตอนเหนือติดกับชายแดนประเทศไทย (ส่วนโรงเรียนประถมศึกษา และมัธยมศึกษาในเขตชนบทยังไม่มีโรงเรียนใดผ่านการประเมิน) จากความสำเร็จในการพัฒนาด้านคุณภาพการบริหารสถานศึกษาที่มีมาตรฐานสากลระดับโรงเรียนดังกล่าว ทำให้มีการตื่นตัวของสถานศึกษาต่างทั่วประเทศที่จะได้มีมาตรฐานระดับสากลเช่นเดียวกันกับโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จนำร่องดังกล่าว

ส่วนกระทรวงศึกษาธิการโดยความร่วมมือของสถาบันบริหารรัฐกิจแห่งชาติ (The National Institute of Public Administration / *Institut Tadbiran Awam Malaysia* – INTAN) และ หน่วยการพัฒนาระบบการบริหารสมัยใหม่แห่งชาติ (The Malaysian Administrative Modernization and Management Planning Unit / *Unit Pemodenan Tadbiran Malaysia* – MAMPU) ได้จัดให้มีกิจกรรมต่างๆในการพัฒนาบุคลากรแกนนำ (Key- personnel) ในกระทรวงต่างๆตลอดจนหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ โรงงานอุตสาหกรรม และภาคธุรกิจเอกชน ส่วนในกระทรวงศึกษาธิการ ได้ส่งบุคลากรแกนนำจากกรมต่างๆของกระทรวงศึกษาธิการ เข้ารับการอบรมเพื่อทำความเข้าใจในแนวคิดเกี่ยวกับหลักการบริหารสถานศึกษาสมัยใหม่ที่จะให้ได้คุณภาพระดับสากล และนำหลักการไปใช้ในการบริหารหน่วยงาน และเผยแพร่สู่สถานศึกษาเพื่อให้คุณภาพการบริหารหน่วยงาน และโรงเรียนได้การรับรองคุณภาพ MS ISO 9002 ภายในปี ค.ศ. 2000 ตามเป้าหมายของวิสัยทัศน์ 2020 ของรัฐบาล

4. ระบบการศึกษาชาติ (National Education System)

พระราชบัญญัติการศึกษาชาติ ฉบับ ค.ศ. 1995 มาตรา 15 ได้กำหนด ระบบการจัดการศึกษาของมาเลเซีย เป็น ระบบ 6 : 3 : 2 : 1 (2) คือ ระดับประถมศึกษาหลักสูตร 6 ปีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น หลักสูตร 3 ปีการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปีการศึกษา และเตรียมอุดมศึกษาอีก 1 หรือ 2 ปีการศึกษา ส่วนการศึกษาระดับอุดมศึกษาหลักสูตรเฉลี่ยประมาณ 3 ½ ~ 4 ปีการศึกษา

พระราชบัญญัติฉบับนี้ได้แบ่งการศึกษาเป็น 5 ระดับการศึกษา ดังนี้คือ

1. การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา (Pre-school Education)
2. การศึกษาระดับประถมศึกษา (Primary Education)
3. การศึกษาระดับมัธยมศึกษา (Secondary Education)
4. การศึกษาระดับหลังมัธยมศึกษา หรือเตรียมอุดมศึกษา (Post-secondary Education)

และ

5. การศึกษาระดับอุดมศึกษา (Higher Education)

(ไม่นับรวมการศึกษาที่จัดในโรงเรียนนานาชาติที่ตั้งในประเทศมาเลเซีย-Expatriate Schools)

และพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับ ค.ศ. 1995 ได้แบ่งประเภทสถานศึกษาที่ทำหน้าที่จัดการศึกษาระดับต่างๆ เป็น 3 ประเภท ดังนี้ คือ

1. สถานศึกษาของรัฐบาล (Government Educational Institutions)

2. สถานศึกษาในอุปถัมภ์ของรัฐบาล (Government –aided Educational Institutions)
3. สถานศึกษาเอกชน (Private Educational Institutions)

ในโรงเรียนของรัฐบาล กำหนดให้ใช้ **ภาษาประจำชาติ** (National Language / Bahasa Kebangsaan) คือ ภาษามลายู ที่ใช้เขียนในอักษรโรมัน (อักษรภาษาอังกฤษ) เป็นภาษาหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน (มาตรา 17) และเพื่อเป็นการสนองความต้องการของประชาชนชาวมาเลเซียเชื้อชาติจีน และอินเดีย ตามเจตนารมย์ในการให้เสรีภาพในการรับการศึกษาของพระราชบัญญัติการศึกษาฉบับนี้ จึงได้เปิดโอกาสให้ใช้ภาษาของชาวมาเลเซียที่มีเชื้อชาติจีน และอินเดียส่วนใหญ่ใช้ สอนในโรงเรียนรัฐบาลระดับประถมศึกษา โดยจัดให้มีโรงเรียนประถมศึกษาแห่งชาติอีกประเภทหนึ่ง เรียกว่า **National-type Schools** โดยแบ่งเป็น 2 ประเภทย่อย คือ

1. โรงเรียนประถมศึกษาแห่งชาติที่ใช้ภาษาจีน
2. โรงเรียนประถมศึกษาแห่งชาติที่ใช้ภาษาทมิฬ

นักเรียนในโรงเรียนทั้ง 2 ประเภทนี้ จะต้องเรียน **ภาษาประจำชาติ เป็นวิชาบังคับ** ตามเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด และเมื่อสำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษาแล้ว จะต้องเข้าเรียนใน **ชั้นเรียนปรับฐานภาษาเพื่อเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษา (Transition Class / Kelas Peralihan)** ซึ่งจัดไว้ในโรงเรียนมัธยมศึกษา เป็น เวลา 1 ปีการศึกษา ก่อนที่จะเข้าเรียนตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น (มาตรา 32)

ในปี ค.ศ. 1983 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้หลักสูตรใหม่ระดับประถมศึกษา เรียกว่า **Kurikulum Baru Sekolah Rendah (KBSR.)** ซึ่งมีลักษณะหลักแบบหลักสูตรกลุ่มประสบการณ์ และกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มีการสอบมาตรฐานกลางทั้งประเทศในระดับต่างๆ เพื่อตรวจสอบมาตรฐานการศึกษา และ แบ่งกลุ่มผู้เรียนในการเข้าศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นตามความสามารถที่มีอยู่ในตัวผู้เรียน การสอบมาตรฐานกลางมีดังนี้

1. **ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับประถมศึกษา (The National Primary Education Achievement Test / Ujian Pencapaian Sekolah Rendak – UPSR.)**
สำหรับนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เน้น เพื่อตรวจสอบและทราบบผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาของนักเรียน เพื่อพัฒนาการเรียนการสอนของโรงเรียน และเป็นข้อมูลด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแก่นักเรียนและผู้ปกครองนักเรียนทราบ
การเลื่อนชั้นในระดับประถมศึกษาเป็นการเลื่อนชั้นกึ่งระบบอัตโนมัติ (Semi-automatic Promotion System)
2. **ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประโยคมัธยมศึกษาตอนต้น (The National Lower Secondary Achievement Test / Peperiksaan Menengah Rendah -**

PMR.) เน้นเพื่อนำผลการสอบมากำหนดกำหนดสายการเรียนแก่นักเรียนที่จะเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในสายวิทยาศาสตร์ หรือสายศิลปศาสตร์ หรือ สายเทคนิคศึกษา หรือ สายอาชีพศึกษา ตามความสามารถทางการเรียนที่นักเรียนแต่ละคนตามเกณฑ์ที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด

3. **ข้อสอบกลางวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายมาเลเซีย** แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

3.1 **SPM. Test** (Peperiksaan Sijil Pelajaran Malaysia) เป็นข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาสายสามัญ

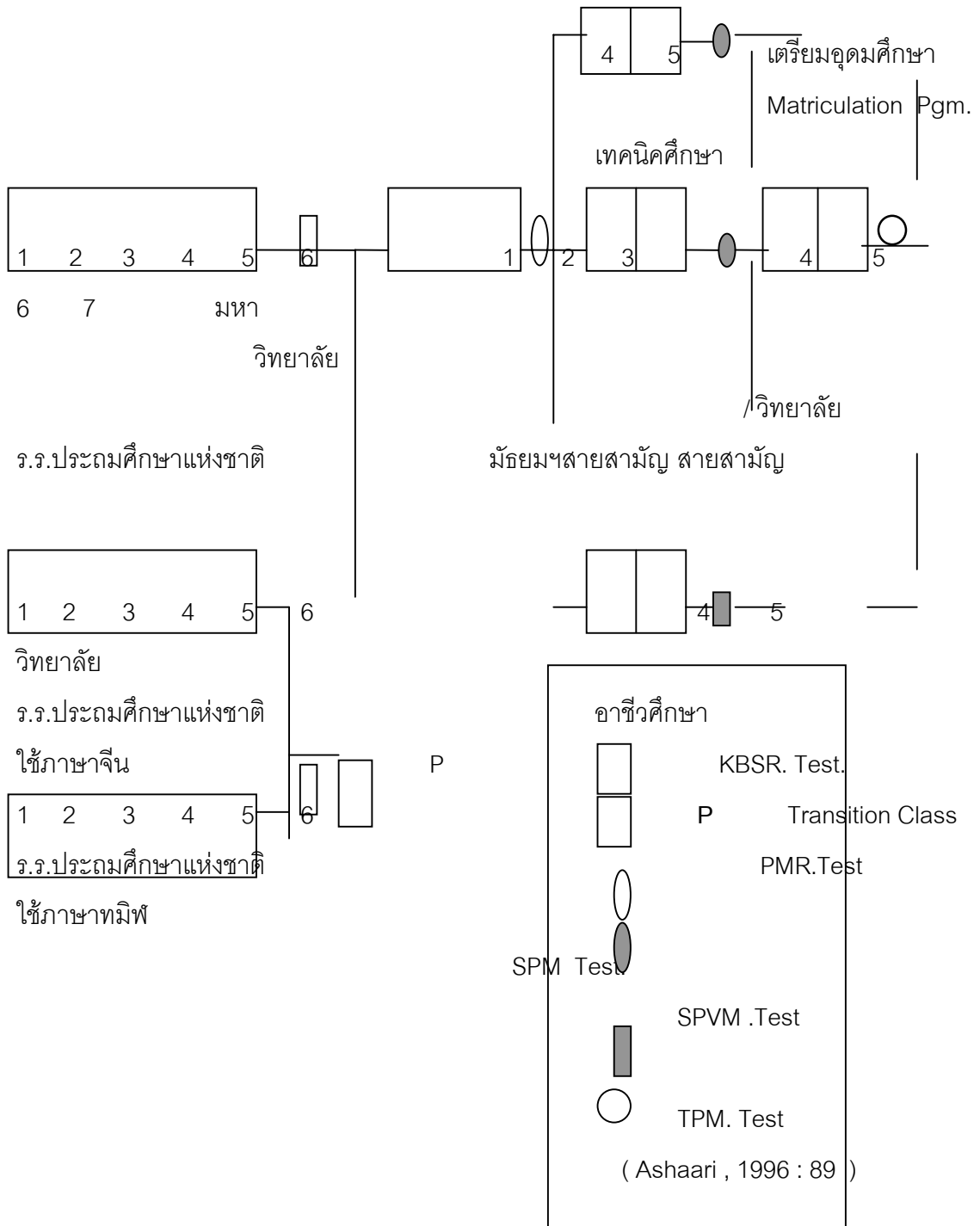
3.2 **SPVM. Test** (Pepriksaan Sijil Pelajaran Vokasional Malaysia) เป็นข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสำหรับนักเรียนสายอาชีพศึกษา

4. **ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายมาเลเซีย** สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายศิลป์ และสายอาชีพศึกษา สามารถเข้าสอบมาตรฐานฉบับนี้ เพื่อเปลี่ยนสายเข้าเรียนระดับอุดมศึกษาสาขาวิทยาศาสตร์ หรือ เทคโนโลยี เรียกข้อสอบนี้ว่า **STPM. Test** (Higher Certificate of Education of Malaysia / *Sijil Tinggi Persekolahan – STPM.*) เป็นข้อสอบที่เปิดโอกาสให้นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายศิลป์ และสายอาชีพศึกษา ที่มีความสนใจที่จะเปลี่ยนแนวการเรียนในระดับอุดมศึกษาสู่สายวิทยาศาสตร์ หรือเทคโนโลยีได้อีกครั้งหนึ่ง

โครงสร้างของระบบการศึกษา

อายุ

6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	
6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
ระดับประถมศึกษา					มัธยมศึกษาตอนต้น					มัธยมศึกษา		หลังมัธยม		อุดมศึกษา
					ตอนปลาย					ศึกษาตอนปลาย				
														/วิทยาลัย

ดังได้กล่าวมาแล้วในตอนต้น ถึงระบบการศึกษาของมาเลเซียที่ใช้อยู่ปัจจุบัน เป็นระบบ 6 :

3 : 2 : 1 (2) กล่าวคือ

1. **ระดับก่อนประถมศึกษา** มีหลักสูตร (Guide Line) ประมาณ 2 – 3 ปีการศึกษา ช่วงอายุของเด็กในวัยนี้อยู่ระหว่าง 3 ~ 5 ปี การศึกษาระดับนี้รัฐบาลส่วนกลางยังไม่ได้จัดอย่างจริงจัง และทั่วถึง ส่วนใหญ่จะจัดโดยภาคเอกชน หรือมูลนิธิเพื่อการศึกษาภายใต้รัฐบาลประจำรัฐ กระทรวงศึกษาธิการโดยมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยครูจะจัดการศึกษาระดับนี้เพื่อการวิจัย และการสาธิตเป็นสำคัญ

2. **ระดับประถมศึกษา** มีหลักสูตร 6 ปีการศึกษา อายุของนักเรียนในวัยนี้จะอยู่ในช่วง 6 ~ 11 ปี ตามกฎหมายยังไม่ได้ประกาศเป็นการศึกษาภาคบังคับ ถือว่าเป็นการศึกษาที่รัฐพึงจัด และผู้ปกครองส่งบุตรหลานเข้าเรียนด้วยความสมัครใจ แต่ในภาคปฏิบัติมีการเข้าศึกษาในสถิติที่สูงมาก (มีโรงเรียนประถมศึกษาทั่วประเทศ 7,085 โรงเรียน มีนักเรียนในระดับนี้ถึง 2,781,482 คน) การสอบเน้นระบบการเลื่อนชั้นอัตโนมัติ แต่มีการสอบแจ้งผลสัมฤทธิ์แก่นักเรียนและผู้ปกครอง ส่วนรายวิชาที่สอบไม่ผ่านเกณฑ์จะต้องมีการซ่อม ช่วงปีสุดท้ายจะเข้าสอบกลาง UPSR. เพื่อทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน และเป็นข้อมูลย้อนกลับในเรื่องคุณภาพการจัดการศึกษา (Academic Feedback Information) ของแต่ละโรงเรียนอีกประการหนึ่งด้วย

3. **ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น** หลักสูตรกำหนด 3 ปีการศึกษา สำหรับนักเรียนที่จบชั้นประถมปีที่ 6 จากโรงเรียน National – type Schools ที่สอนเป็นภาษาจีน หรือ ภาษาทมิฬ จะต้องเข้าเรียนการปรับพื้นฐานภาษา (Transition Class) ก่อนเข้าศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นเวลา 1 ปีการศึกษา ทั้งนี้เพราะในหลักสูตรระดับมัธยมศึกษาบังคับให้ใช้เฉพาะภาษาประจำชาติ (ภาษามลายู) เป็นภาษาหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเท่านั้น นักเรียนที่จบจากหลักสูตรภาษาอื่นไม่สามารถเรียนตามหลักสูตรได้เต็มที่

การเรียนในระดับนี้ก่อนจบระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนทุกคนจะต้องเข้าสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จากข้อสอบกลาง Lower Secondary Assessment / Peperiksaan Menengah Rendah - PMR. การสอบนี้เน้นนำผลการสอบใช้แบ่งกลุ่มผู้เรียน นักเรียนแต่ละคนจะถูกกำหนดให้เข้าเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสายวิทยาศาสตร์ หรือสายศิลปศาสตร์ หรือสายเทคนิค หรือสายอาชีพศึกษา ตามความสามารถและความถนัด (คะแนนการสอบ) ของแต่ละคน นักเรียนไม่สามารถเลือกเรียนตามความต้องการของตนได้ แต่จะมีสิทธิปรับสายการเรียนได้อีกครั้งหนึ่งเมื่อเรียนจบระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

5. **ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย** หลักสูตรกำหนดเป็น 2 ปีการศึกษา แบ่งเป็น 3 แนวหลักสูตร คือ

5.1 หลักสูตรสายเทคนิคศึกษา สำหรับนักศึกษาที่มีความถนัดเชิงช่างบวกร

วิชาการ

5.2 หลักสูตรสายสามัญศึกษา แบ่งย่อยเป็นสายวิทยาศาสตร์ และสายศิลป์ สำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนระดับดี

5.3 สายอาชีพศึกษา สำหรับนักเรียนที่มีผลการเรียนพอใช้ และมีความถนัดเชิงช่างหรืองานอาชีพมากกว่าสายสามัญ

ในปีสุดท้ายนักเรียนสายเทคนิคศึกษา กับสายสามัญศึกษา จะต้องสอบผ่านข้อสอบมาตรฐาน Malaysian Certificate of Education – MCE. / *Peperiksaan Sijil Pelajaran Malaysia - SPM*. ส่วนนักเรียนสายอาชีพศึกษาจะต้องสอบข้อสอบกลางที่เรียกว่า Malaysian Certificate of Education Vocational – MCEV. / *Sijil Pelajaran Vokasional Malaysia – SPVM*.

นักเรียนที่สอบผ่านจะสามารถเลือกเรียนในวิทยาลัย หรือ ในชั้นเตรียมอุดมศึกษา ขึ้นอยู่กับผลการสอบที่แต่ละคนได้ โดยกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้กำหนดเกณฑ์ นักเรียนที่มีผลการเรียนดีเยี่ยมจะได้รับคัดเลือกให้เข้าชั้นเรียนเตรียมเพื่อเดินทางไปศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยต่างประเทศด้วยทุนของรัฐบาลในสาขาที่รัฐบาลต้องการ (ส่วนมากเป็นสายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี) ส่วนนักเรียนที่มีผลการเรียนรองลงมาจะสามารถเข้าเรียนในชั้นเตรียมอุดมศึกษา อีก 1-2 ปี หรือเข้าเรียนในวิทยาลัยต่างๆ หรือ เข้าเรียนในโปรแกรมปรับสายการเรียนสู่สายวิทยาศาสตร์ (Matriculation Classes) ที่มหาวิทยาลัยต่างๆจัดให้ ในช่วงนี้นักเรียนสามารถจะเข้าสอบข้อสอบกลาง เรียกว่า Malaysian Higher School Certificate – MSC. / *Sijil Tinggi Persekolahan Malaysia – STPM*. เพื่อเข้าศึกษาต่อในสาขาวิชาต่างๆตามความสามารถและความถนัดของแต่ละคนในมหาวิทยาลัยต่อไป

6. การศึกษาระดับอุดมศึกษา หลักสูตรต่างๆหลากหลายสาขาวิชา หลักสูตรระดับปริญญาตรี เฉลี่ย 3 1/2 ~ 4 ปี การศึกษาปริญญาโท เฉลี่ย 2 ปีการศึกษา ปริญญาเอก 3 ปีการศึกษาขึ้นไป ปัจจุบันมีบางสาขาวิชาได้เปิดหลักสูตรถึงหลังปริญญาเอก (Post Doctoral) แล้ว หลักสูตรระดับบัณฑิตศึกษา มีทั้งที่เป็นหลักสูตรศึกษารายวิชา ศึกษารายวิชาบวกรการทำวิจัย และวิจัยอย่างเดียว การเรียนการสอนเน้นระบบอังกฤษ คือ มีอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ดูแลการศึกษาตลอดหลักสูตร หลักสูตรที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรนานาชาติ ที่มีนักศึกษาจากทุกมุมโลกมาศึกษาในมหาวิทยาลัยต่างๆในประเทศมาเลเซีย และรัฐบาลได้ส่งเสริมให้การศึกษาในมหาวิทยาลัยเป็นเสมือนสินค้าทางปัญญาที่จะสามารถนำเงินเข้าประเทศ ทางอ้อมอีกด้วย

แผนภูมิ สรุปวิวัฒนาการของการศึกษามัธยมศึกษาใหม่ในมาเลเซีย

1956 - 1957	<p style="text-align: center;">ยุคเริ่มสร้างความเข้มแข็ง</p> <p>รายงานตนราชัด (Penyata Tun Tazak) 1956 และ ระเบียบการศึกษา 1957</p>
<ul style="list-style-type: none"> ● เริ่มประกาศใช้แผนการศึกษาแห่งชาติฉบับแรก ● รับรองภาษามลายูเป็นภาษาหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ● เริ่มใช้หลักสูตรที่เน้นศึกษาสังคม ในภูมิภาครอบประเทศมาเลเซีย (ประเทศเพื่อนบ้าน) ● เริ่มใช้ข้อสอบกลางทั่วประเทศ 	
1960 - 1961	<p style="text-align: center;">ยุคจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบ</p> <p>รายงานฉบับ Rahman Taib 1960 และ พระราชบัญญัติการศึกษา 1961</p>
<ul style="list-style-type: none"> ● เริ่มปฏิบัติตามนโยบายการใช้ ภาษามลายู เป็นภาษาหลักในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เริ่มมีการแปลตำราเป็นภาษามลายู ● ใช้ข้อสอบกลางในภาษามลายูและภาษาอังกฤษ ● มีการส่งเสริมการศึกษาสายเทคนิคศึกษาและอาชีวศึกษา เพื่อเตรียมแรงงานฝีมือสนองความต้องการจากการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ● มีการส่งเสริมอย่างจริงจังในการเรียนการสอนวิทยาศาสตร์ศึกษาและจริยศึกษา เป็นรายวิชาแกนของทุกหลักสูตร 	

1979	<p style="text-align: center;">ยุคเร่งพัฒนา</p> <p>รายงานของรัฐสภาว่าด้วยการศึกษาชาติ 1979</p>
<ul style="list-style-type: none"> ● การศึกษาเน้นการสอน 3 Rs (ทักษะการอ่าน การเขียน และคณิตศาสตร์) ● จัดประสบการณ์ที่จะสามารถส่งเสริมความสามัคคีของชนในชาติ และสรรสร้างประชาชาติที่เคารพระเบียบและมีวินัย ● สร้างความรู้สึกชาตินิยมมาเลเชีย ● ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย เริ่มใช้หลักสูตร สายสามัญศึกษา กับสายอาชีพศึกษา ● ขยายการศึกษาพื้นฐานจากเดิม 9 ปี เป็น 11 ปี (มัธยมศึกษาตอนปลาย) ● ปฏิรูประบบการบริหารการศึกษาเพื่อให้สั้นกระชับ และมีประสิทธิภาพ 	
1995	<p style="text-align: center;">ยุคปัจจุบัน</p> <p>ประกาศใช้พระราชบัญญัติการศึกษาชาติ ฉบับ ค.ศ. 1995</p>
<ul style="list-style-type: none"> ● ประกาศใช้ระบบการศึกษาฉบับใหม่ที่จะสามารถสร้างคุณภาพการศึกษาระดับสากล และสองเป้าหมายสูงสุดในการพัฒนาชาติ ● ปรัชญาการศึกษาชาติ เป็นกรอบนโยบายในการจัดการศึกษาในประเทศทุกระดับ ● การศึกษาระดับประถมศึกษา มีหลักสูตร 5-7 ปีการศึกษา (ในระบบการศึกษาชาติ 6 ปีการศึกษา) ● เริ่มประกาศให้ การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา เป็นหนึ่งของระบบการศึกษาชาติ 	

บทที่ 3

ระบบการบริหารการศึกษา

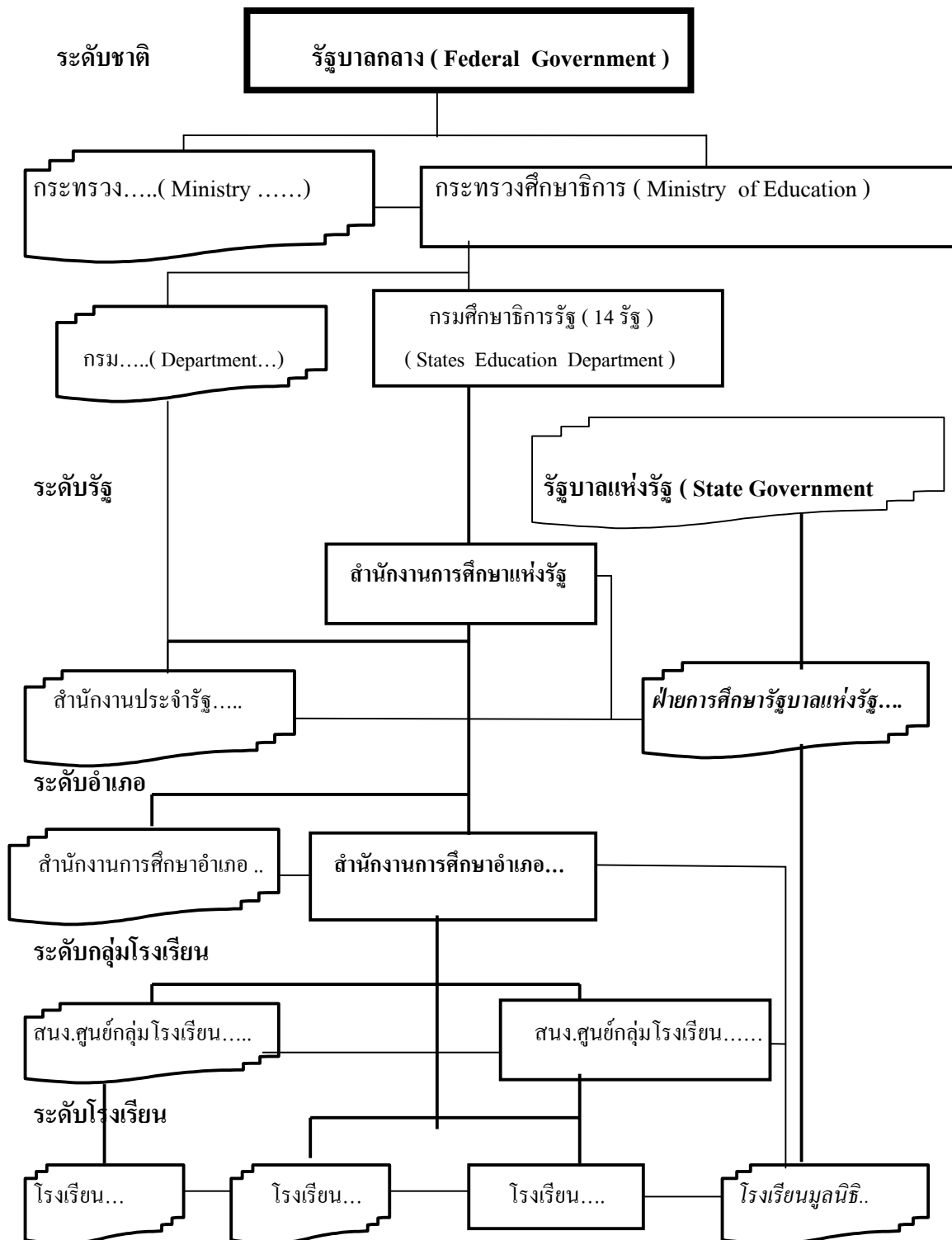
ระบบบริหารเป็นองค์ประกอบหนึ่งในการบริหารหน่วยงาน องค์กร หรือ สถาบัน ระบบบริหารที่ดีก็เป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่จะเอื้อให้หน่วยงาน องค์กร หรือสถาบันสามารถดำเนินการของตนสู่เป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในระบบบริหารมีองค์ประกอบย่อยๆอีกหลายองค์ประกอบ เช่น ตำแหน่ง อำนาจหน้าที่ สายการบังคับบัญชา การประสานงาน เป็นต้น องค์ประกอบย่อยในระบบบริหารของแต่ละหน่วยงาน องค์กร หรือสถาบันที่ดีเป็นรากฐานสำคัญของระบบบริหารที่ดีมีประสิทธิภาพเสมอ

กระทรวงศึกษาธิการมาเลเซีย มีระบบการบริหารที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว ที่ได้รับการพัฒนาให้มีความเหมาะสมกับบริบทด้านต่างๆของประเทศ เป็นประเทศหนึ่งที่ใช้ระบบการบริหารศึกษาทุกประเภททุกระดับอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงศึกษาธิการเพียงกระทรวงเดียว มีระบบการจัดและการบริหารการศึกษาทุกประเภทที่ใช้เกณฑ์มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ และเป็นประเทศหนึ่งที่มีจารีตในการจัดระดับชั้นความสำคัญของกระทรวงต่างๆโดยมีกระทรวงศึกษาธิการเป็นกระทรวงอันดับต้นๆ และเป็นประเทศหนึ่งที่มีจารีตในการไต่ระดับทางการเมืองของนายกรัฐมนตรี โดยที่นายกรัฐมนตรีของมาเลเซียเกือบทุกท่านผ่านการดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมาก่อน เป็นเหตุโดยทางอ้อมที่ทำให้มีผู้นำประเทศสูงสุดที่มีความเข้าใจ และเห็นความสำคัญของการศึกษาได้ดีกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับบางประเทศ

ระบบการบริหารการศึกษา แบ่งระดับตามโครงสร้างการปกครองของประเทศ และการกระจายอำนาจการบริหาร เป็น 5 ระดับ คือ :-

1. ระดับชาติ คือ กระทรวงศึกษาธิการ
2. ระดับรัฐ หรือ เขตการปกครองพิเศษที่มีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่น
ระดับนี้จะมีหน่วยงานรับผิดชอบการจัดการศึกษา 2 ฝ่ายด้วยกัน คือ
  - 2.1 สำนักงานการศึกษาส่วนกลางประจำรัฐ / สำนักงานศึกษาธิการแห่งรัฐ สังกัดรัฐบาลกลาง
  - 2.2 สำนักงานมนตรีแห่งรัฐ ฝ่ายการศึกษา สังกัดรัฐบาลแห่งรัฐ
3. ระดับอำเภอ (มีเฉพาะสังกัดรัฐบาลกลาง) คือ สำนักงานการศึกษาส่วนกลางประจำอำเภอ / สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ
4. ระดับกลุ่มโรงเรียน
5. ระดับโรงเรียน

ระบบการบริหารการศึกษาในมาเลเซียสามารถสรุปเป็นโครงสร้างดังแผนภูมิต่อไปนี้ :-
แผนภูมิ โครงสร้างการบริหารการศึกษาในประเทศมาเลเซีย

จากแผนภูมิ แสดงโครงสร้างหลักในระบบการบริหารการศึกษาในประเทศมาเลเซีย แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้คือ

1. การบริหารการศึกษาระดับชาติ

การจัดการศึกษาในระดับชาติจะมีกระทรวงศึกษาธิการเป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารจัดการการศึกษาของประเทศทุกประเภททุกระดับเพียงหน่วยงานเดียว

มีหน้าที่หลักในการนำนโยบายการศึกษาของรัฐบาล แปลงเป็นแผนงาน โครงการและกิจกรรมทั้งที่เป็นในลักษณะงานประจำหรือการบริหารงานปกติ และงานโครงการหรือกิจกรรมพิเศษต่างๆ จัดทำงบประมาณประจำปี สรรหาและควบคุมกำกับการใช้ทรัพยากรทางการศึกษาต่างๆ เพื่อให้การจัดการศึกษาทุกประเภท ทุกระดับสามารถดำเนินการบรรลุผล และมีมาตรฐานทั้งปริมาณและคุณภาพตามที่กำหนดในนโยบาย พระราชบัญญัติการศึกษา และรัฐธรรมนูญของประเทศ ในระดับมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

2. การบริหารการศึกษาระดับรัฐ

การบริหารการศึกษาระดับรัฐ (State / Negeri-negeri) จะมี 2 หน่วยงานทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดการศึกษา คือ

1) สำนักงานศึกษาธิการรัฐ / สำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ (State Education Office / *Jabatan Pendidikan Negeri – JPN...*) เป็นสำนักงานในสายงานบริหารของรัฐบาลกลาง (Federal Government's Organization)

สำนักงานศึกษาธิการรัฐ / สำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ มีหน้าที่หลักในการบริหารการศึกษาในระบบโรงเรียนระดับต่ำกว่าอุดมศึกษาของรัฐบาลกลางที่ตั้งอยู่ภายในรัฐแต่ละรัฐ และบริหารงานต่างๆ ของกระทรวงศึกษาธิการในระดับรัฐแต่ละรัฐ

สำนักงานศึกษาธิการรัฐ/สำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ มีผู้อำนวยการศึกษาธิการรัฐ (**Director** of the State Federal Education Office / *Pengarah Jabatan Pendidikan Negeri... – PGPN...*) หรือ ศึกษาธิการรัฐเป็นผู้บริหารสูงสุด

2) สำนักงานมนตรีแห่งรัฐฝ่ายการศึกษา (The State Education Ministry / *Jabatan Exco Pendidikan Negeri...- JEPN..*) รัฐบาลแห่งรัฐ (State Government) ของแต่ละรัฐ จะมี มนตรีแห่งรัฐฝ่ายการศึกษา (State Minister of Education) เป็นผู้บริหารกิจการการศึกษาของรัฐบาลแห่งรัฐ ซึ่งมีโรงเรียนที่จัดตั้งในนาม มูลนิธิ (Foundation / *Yayasan*) ต่างๆของรัฐบาลแห่งรัฐ และ โรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม (ตั้งแต่มัธยมศึกษา ถึงระดับวิทยาลัย) ที่ใช้งบประมาณของรัฐบาลแห่งรัฐ ส่วนหลักสูตรในการ

เรียนการสอนจะใช้หลักสูตรเดียวกันกับโรงเรียนรัฐบาลกลาง ยกเว้นรายวิชา หรือกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่มีการเพิ่มเติมเป็นพิเศษตามนโยบายของรัฐบาลแห่งรัฐ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็น วิชาศาสนศึกษา (Religious Studies), ภาษาอหรับ, และกิจกรรมเสริมหลักสูตร (Co-curriculum) เป็นต้น

และนอกจากนี้รัฐบาลแห่งรัฐจะดูแลการศึกษาตามอัธยาศัย (Informal Education) โดยเฉพาะใน ส่วนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาพฤติกรรมด้านสังคมประติคของประชาชน และชุมชน (Socialization Activities) เช่น การสอนศาสนา การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม การศึกษาที่บ้าน (Home Education) กิจกรรมพัฒนาและส่งเสริมการทำงานอาชีพ กิจกรรมส่งเสริมคุณภาพชีวิตวัยรุ่น กิจกรรมส่งเสริมการกีฬา กิจกรรมส่งเสริมการเล่นพื้นเมือง กิจกรรมส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น กิจกรรมวันสำคัญทางศาสนาของคนเชื้อชาติต่างๆ การจัดห้องสมุดประชาชน และพิพิธภัณฑ์ประจำรัฐ (แต่ละรัฐจะมี พิพิธภัณฑ์ต่างๆเฉลี่ยประมาณรัฐละ 5 – 10 แห่ง) เป็นต้น ส่วนการศึกษาในระบบโรงเรียนจะเป็นหน้าที่หลักของรัฐบาลกลาง

3. การบริหารการศึกษาระดับอำเภอ

การบริหารการศึกษาระดับอำเภอจะมีเฉพาะสายงานบริหารการศึกษาของรัฐบาลกลางเท่านั้นคือ มี **สำนักงานการศึกษาอำเภอ / สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ** (Office of District Education - ODE .. / *Jabatan Pendidikan Daerah...- JPD...*) ทำหน้าที่บริหารงานการจัดการศึกษาของรัฐบาลกลางระดับอำเภอ โดยมี **หัวหน้าการศึกษาอำเภอ / ศึกษาธิการอำเภอ** (Head Officer of District Education – HODE. / *Pengawai Pendidikan Daerah ...- PPD...*) เป็นผู้บริหารสูงสุด

ส่วนสถานศึกษาที่อยู่ภายใต้การบริหารงานของรัฐบาลแห่งรัฐจะขึ้นตรงต่อสำนักงานมุขมนตรีฝ่ายการศึกษา (ส่วน นายอำเภอ District Officer – D. O, / *Pengawai Daerah* ในแต่ละอำเภอ เป็นตำแหน่งการเมือง จากรัฐบาลแห่งรัฐ มีหน้าที่หลักด้านการจัดเก็บภาษี การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การดูแลทรัพยากรธรรมชาติ และอื่นๆ แต่จะไม่รับผิดชอบด้านการศึกษาโดยตรง)

4. การบริหารการศึกษาระดับกลุ่มโรงเรียน

การบริหารงานรองลงมาจากระดับอำเภอ เป็นกลุ่มโรงเรียน (School Cluster) กลุ่มโรงเรียนเป็นการรวมกลุ่มของโรงเรียนทุกประเภทระดับประถม และมัธยมศึกษา 15 – 20 โรงเรียน รวมกลุ่มกันเพื่อการพัฒนางานวิชาการมากกว่าการบริหาร ในระดับกลุ่มโรงเรียนมี **สำนักงานประสานกิจกรรมกลุ่มโรงเรียน** และมี **ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน** (Schools Cluster Resources Center / *Pusat Kegiatan Guru – PKG.*) ตามความหมายเป็น “ศูนย์กิจกรรมของครู” ทำหน้าที่หลักเป็นศูนย์การประสานงาน และการพัฒนาวิชาการระหว่างโรงเรียนภายในกลุ่ม ซึ่งมีโรงเรียนระดับต่างๆ ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (รัฐบาลกลาง) ประมาณ 10–15 โรง เป็นสมาชิก (ทั้งระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา) แบ่งตามสภาพทางภูมิศาสตร์

ศูนย์กิจกรรมครูประจำกลุ่มโรงเรียน หรือ ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนนี้มีหน้าที่หลักในการดำเนินกิจกรรม หรือ โครงการความร่วมมือและพัฒนาด้านวิชาการของโรงเรียนในกลุ่มเป็นหลัก มี หัวหน้าศูนย์ (คัดเลือกเข้าสู่ตำแหน่งจากผู้บริหาร โรงเรียน) เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ในการบริหารงานศูนย์ มี สำนักงานศูนย์วิชาการ รัฐ (State Educational Resources Center / Pusat Sumbor Negeri) เป็นพี่เลี้ยงในด้านวิชาการ และ สนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีการเรียนการสอนของโรงเรียนในกลุ่ม

5. การบริหารการศึกษาระดับสถานศึกษา

การบริหารการศึกษาระดับสถานศึกษา มี ผู้บริหารโรงเรียน เป็นผู้รับผิดชอบในการบริหารการศึกษาในโรงเรียน ขึ้นตรงกับสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ และมีสายประสานงานกับกลุ่มโรงเรียน (ศูนย์กิจกรรมครู หรือ ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน)

โครงสร้างการบริหารการศึกษาในแต่ละระดับ

โครงสร้างระบบการบริหารการศึกษาในแต่ละระดับมีการแบ่งโครงสร้างการบริหารภายในของแต่ละระดับ มีรายละเอียดโดยสรุป ได้ดังต่อไปนี้

1. โครงสร้างการบริหารการศึกษาระดับชาติ หรือ กระทรวง (Ministry of Education Organization Structure / Struktur Organisasi Kementerian Pendidikan Malaysia)

การบริหารการศึกษาระดับชาติ หรือ กระทรวง เป็นหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการ (Ministry of Education Malaysia / Kementerian Pendidikan Malaysia) มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (Minister of Education) ซึ่งเป็นตำแหน่งจากทางการเมืองฝ่ายรัฐบาล เป็นผู้มีอำนาจบริหารสูงสุด และมี รัฐมนตรีช่วย (Deputy Minister) จำนวน 2 ท่าน มาจากตำแหน่งทางการเมืองจากฝ่ายรัฐบาลเช่นกัน เป็นผู้มีอำนาจและรับผิดชอบด้านการบริหารรองลงมาจากรัฐมนตรีว่าการ สำหรับตำแหน่งที่เป็นข้าราชการประจำที่มีตำแหน่งสูงสุด คือ ตำแหน่ง เลขาธิการกระทรวงศึกษาธิการ (Secretary General - SG. / Ketua Setiausaha – KS.) และมี ผู้อำนวยการบริหารทั่วไปประจำกระทรวงศึกษาธิการ เป็นผู้บริหารสูงสุดประจำสำนักงานกระทรวง (Director – General of Education Malaysia - DDG. / Ketua Pengarah Pendidikan Malaysia – KPPM.)

ระบบการบริหารภายในกระทรวงศึกษาธิการมีโครงสร้างการบริหารภายใน ดังแผนภูมิต่อไปนี้

จากแผนภูมิโครงสร้างการบริหาร (Organization Chart) ของกระทรวงศึกษาธิการ มาเลเซีย (Ministry of Education Annual Report , 1997 : 5 และ <http://www.moe.gov.my> ณ 10 / 12 / 1998) ซึ่งมีรายละเอียด โดยสรุปดังนี้

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (**Minister of Education / Menteri Pendidikan**) เป็นตำแหน่งบริหารสูงสุดในกระทรวง มาจากตำแหน่งทางการเมือง ดำรงตำแหน่งตามอายุของรัฐบาล มีหน้าที่หลักในการนำเอานโยบายของรัฐบาลโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา (ซึ่งกำหนดตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติเป็นหลัก ไม่ใช่ความต้องการของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นหลักอย่างที่ปฏิบัติกันในบางประเทศ) มาบริหารสู่ระบบบริหารระดับต่าง ๆ เพื่อให้บรรลุผลตามนโยบายของรัฐบาล โดยการแปลงนโยบายเป็นแผนงาน โครงการและกิจกรรมคู่ภาคปฏิบัติ และเป็นผู้เสนอของบประมาณประจำจากรัฐบาล และเป็นผู้บริหารระดับสูงสุดภายในกระทรวง เป็นต้น

2. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ (**Deputy Minister of Education - DME. / Timbalan Menteri Pendidikan – TMP.**) มีจำนวน 2 ท่าน / ตำแหน่ง มีหน้าที่หลักในการช่วยเหลือการบริหารของรัฐมนตรีว่าการกระทรวง และบริหารงานในภารกิจต่างๆตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมอบหมาย

3. เลขาธิการกระทรวงศึกษาธิการ (**Secretary – General - SG. / Ketua Setiausaha – KSU.**) เป็นข้าราชการประจำที่มีตำแหน่งสูงสุดในกระทรวง มีหน้าที่หลักในการนำเอานโยบายจากรัฐมนตรีมาสู่ภาคปฏิบัติผ่านกรมกองต่างๆ เปรียบเสมือนพ่อบ้านของกระทรวง อาจจะเปรียบเทียบกับตำแหน่ง ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ของระบบการบริหารการศึกษาไทย

4. ผู้อำนวยการบริหารทั่วไปกระทรวงศึกษาธิการ (**Director – General of Ministry of Education of Malaysia - DSG. / Ketua Pengarah Pendidikan Malaysia – KPPM.**) มีหน้าที่เป็นผู้ช่วย เลขาธิการกระทรวงศึกษาธิการ รับผิดชอบการบริหารสำนักงานต่างๆภายในกระทรวง

มี รองผู้อำนวยการบริหารทั่วไป ทำหน้าที่รับผิดชอบฝ่ายงานต่างๆ จำนวน 6 ท่าน คือ

1) รองผู้อำนวยการ ๑ ประจำสำนักงาน (กรม) การศึกษาในระบบโรงเรียน (**Deputy Director – General for Schools Department – DDG. School. / Timbalan Ketua Pengarah Jabatan Pendidikan Sekolah – TKPP. Sekolah.**) เป็นผู้บริหารงานในกรมหรือสำนักงานการศึกษาในระบบโรงเรียน มีหน่วยงานระดับกองในสังกัดดังนี้

- (1) กองการศึกษาในระบบโรงเรียน (**School Division / Bahagian Sekolah**)
- (2) กองการอบรมพัฒนาครูประจำการ (**Teacher Training Division / Bahagian Pendidikan Guru**)
- (3) ศูนย์พัฒนาหลักสูตร (**Curriculum Development Center / Pusat Perkembangan Kurikulum**)
- (4) กองตำรา (**Text Book Division / Bahagian Buku Teks**)

(5) กองการกีฬา (Sport Division / *Bahagian Sukan*)

2) รองผู้อำนวยการ ฯ ประจำสำนักงาน (กรม) อาชีวศึกษา (**Deputy Director – General for Technical Education Department** – DDG. Technical Education / *Timbalan Ketua Pengarah Jabatan Pendidikan Teknikal – TKPP Teknikal.*) เป็นผู้บริหารงานในกรมหรือสำนักงานอาชีวศึกษา มีหน่วยงานระดับกองในสังกัด ดังนี้

(1) กองบริหารการเทคนิคศึกษา และอาชีวศึกษา (Technical and Vocational Management Division / *Bahagian Pengurusan Teknikal dan Vokasional*)

(2) กองหลักสูตรเทคนิคศึกษา และอาชีวศึกษา (Technical and Vocational Curriculum Division / *Bahagian Kurikulum Teknikal dan Vokasional*)

(3) กองบริหาร โปลิตექนิก (Polytechnic Management Division / *Bahagian Pengurusan Politeknik*)

(4) กองแผนงาน และวิจัยเทคนิคศึกษา และอาชีวศึกษา (Planning and Research for Technical and Vocational Education Division / *Bahagian Penrancangan dan Penyelidikan Pendidikan Teknikal dan Vokasional*)

(5) กองอบรมและพัฒนาบุคลากร (Staff Training and Development Division / *Bahagian Latihan Kemajuan Staf*)

3) รองผู้อำนวยการ ฯ ประจำสำนักงาน (กรม) อิสลามศึกษา และจริยศึกษา (**Deputy Director – General for Islamic and Moral Education Department** – DDG. Islam and Moral / *Timbalan Ketua Pengarah Jabatan Pendidikan Islam dan Moral – TKPPM. Islam dan Moral*) เป็นผู้บริหารงานในกรม หรือสำนักงาน อิสลามศึกษา และ จริยศึกษา มีหน่วยงานระดับกอง ดังนี้

(1) กองอิสลามศึกษา และจริยศึกษา (Islamic Studies and Moral Education Division / *Bahagian Pendidikan Islam dan Moral*)

(2) กองเผยแผ่ และสภาวะผู้นำ (Dakwah and Leadership Division / *Bahagian Dakwah dan Kepimpinan*)

(3) กองหลักสูตรอิสลามศึกษา และจริยศึกษา (Islamic Studies and Moral Education Curriculum Division / *Bahagian Kurikulum Pendidikan Islam dan Moral*)

4) รองผู้อำนวยการ ฯ ประจำสำนักงาน (กรม) การศึกษาเอกชน (**Deputy Director – General for Private Education Department** – DDG. Technical Education / *Timbalan Ketua Pengarah Jabatan Pendidikan Teknikal – TKPP Teknikal.*) เป็นผู้บริหารงานในกรมหรือสำนักงานการศึกษาเอกชน

5) รองผู้อำนวยการ ฯ ประจำสำนักงาน (กรม) การศึกษาพิเศษ (**Deputy Director – General for Special Education Department – DDG. Special Education / Timbalan Ketua Pengarah Jabatan Pendidikan Khas – TKPP Khas.**) เป็นผู้บริหารงานในกรมหรือสำนักงานการศึกษาพิเศษ มีหน่วยงานระดับกองในสังกัดดังนี้

(1) กองแผนงานและวิจัยการศึกษาพิเศษ (**Planing and Research for Special Education Department / Bahagian Perancangan dan Penyelidikan Pendidikan Khas**)

(2) กองบริการการศึกษาพิเศษ (**Special Education Services Division / Bahagian Perkhidmatan Pendidikan Khas**)

(3) กองการฝึกอบรม และสนับสนุนช่วยเหลือ (**Training and Aid Services Division / Bahagian Latihan dan Khidmatan Bantu**)

6) ผู้อำนวยการ ฯ ประจำสำนักงาน (กอง) แผน และวิจัยนโยบาย (**Director for Educational Planning and Policy Research Division – DEPPRD. / Pengarah Bahagian Perancangan dan Penyelidik Dasar Pendidikan – PBPPDP.**) เป็นผู้บริหารงานในกองแผน และวิจัยนโยบาย มีหน่วยงานระดับกองในสังกัดดังนี้

(1) สำนักทดสอบวัดผลการศึกษาแห่งชาติ (**Examination Syndicate / Lembaga Pepriksaan Malaysia**)

(2) สำนักเทคโนโลยีการศึกษา (**Educational Technology Division / Bahagian Teknologi Pendidikan**)

(3) สถาบันอะมีนุดดีน บากี (**Aminudin Baki Institution / Institut Aminudin Baki**) เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษา เน้น โครงการ มหาวิทยาลัยแฝด (**Twinning Programs**) กับมหาวิทยาลัยในต่างประเทศ โดยเฉพาะด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(4) กองศึกษาธิการรัฐ (14 รัฐ) (**State Educational Department (14 States) / Jabatan Pendidikan Negeri –negeri (14 Buah Negeri**) ทำหน้าที่ในการประสานงานการบริหารระหว่างกระทรวงกับ การบริหารการศึกษาระดับรัฐ

5. สถาบันการแปลภาษาแห่งชาติ (**Malaysia National Translation Institute – MNТИ. / Institut Tejemahan Negara Malaysia – ITNM.**) มีหน้าที่หลักในการแปลเอกสาร การเป็นล่ามภาษาระดับต่างๆ ตั้งแต่พิธีการเจรจาระหว่างประเทศ การประชุมสัมมนานานาชาติ จนถึงการเยี่ยมชมหน่วยงาน เป็นต้น และนอกจากนี้ยังให้บริการการอบรมเกี่ยวกับเทคนิคการแปลภาษา และ การเป็นล่ามแก่หน่วยงานทั้งภาค

รัฐ และเอกชน (การบริการด้านนี้ในวันจะได้รับความนิยมในการใช้บริการมากขึ้น จนสำนักงานต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่ที่ทั้งอัตราประจำการและลูกจ้างชั่วคราว ถึง 695 คน)

6. คณะกรรมการรับรองวิทยฐานะแห่งชาติ (**National Accreditation Board – NAB.** / *Lembaga Akreditasi Negara - LAN.*)

7. สำนักงานตรวจราชการโรงเรียน (**Inspectorate of Schools – IOS.** / *Jamaah Nazir Sekolah – JNS.*) เป็นสำนักงานตรวจการโรงเรียนประจำกระทรวง ทำหน้าที่ในการตรวจการ (Monitoring) และพัฒนาคุณภาพการศึกษาของชาติโดยรวม สำนักงานนี้จะทำหน้าที่ตรวจการ ให้การนิเทศ ประเมินผล และพัฒนาบุคลากรการศึกษา เพื่อให้การบริหารโรงเรียนทุกประเภท และทุกระดับในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ดำเนินการตามกรอบนโยบาย และได้มาตรฐานตามที่กระทรวงกำหนด และบรรลุเป้าหมายคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐานสากล ในปี 1997 ได้ดำเนินการ ตรวจการลักษณะต่างๆ เช่น การตรวจการปกติ (Normal Inspection), การตรวจการสถานศึกษาทั้งระบบ (Full Inspection), การตรวจติดตามผลเป็นระยะ (Follow-up Inspection), การตรวจการดำเนินการตามนโยบาย (Thematic Inspection), และ การตรวจการเฉพาะกิจ (Special Inspection) เช่น โครงการโรงเรียนความหวังของชาติ (National Inspiring School / *Sekolah Harapan Negara – SHN.*), โครงการประกวดครูดีเด่น (Master Teacher Award / *Guru Cermelang*), โครงการค่ายยุววิทยาศาสตร์ (Young Scientists Camps) เป็นต้น

8. สภากีฬาโรงเรียน (**Malaysian Schools Sport Council – MSSC.** / *Majlis Sukan Sekolah – sekolah Malaysia – MSSM.*) มีหน้าที่หลักในการส่งเสริม และพัฒนาการกีฬาในโรงเรียน ผ่านกิจกรรมต่างๆ ทั้งที่เป็นกิจกรรมตามหลักสูตร กิจกรรมชมรมกีฬาต่างๆ ในโรงเรียน และกีฬาเพื่อจุดประสงค์อื่นๆ เช่น การกีฬาเพื่อสุขภาพ การกีฬาเพื่อนันทนาการ กีฬาเพื่อความเป็นเลิศทางการกีฬา และกีฬาส่งเสริมและอนุรักษ์ เป็นต้น

9. สภาการวัดและประเมินผลการศึกษาแห่งชาติ (**Examination Council of Malaysia – ECM.** / *Majlis Peperiksaan Malaysia – MPM.*) สภานี้ได้เริ่มการจัดตั้งเมื่อ ค.ศ.1980 มีหน้าที่หลักในการจัดระบบการบริหารการสอบ The Malaysian Higher School Certificate – MHSC. / *Peperiksaan Sijil Tinggi Persekolahan Malaysia – STPM.* เป็นข้อสอบกลาง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้แทนข้อสอบเดิมคือ The Higher School Certificate Examination จาก The University of Cambridge ที่จัดสอบในประเทศต่างๆ ในเครือจักรภพอังกฤษ นอกจากนี้ยังทำหน้าที่ในการวิเคราะห์ตรวจสอบหลักสูตร ตลอดจนการเสนอเนื้อหา หรือรายวิชาในหลักสูตร การติดต่อประสานงานระหว่างประเทศ เช่น สมาคมการวัดและประเมินการศึกษานานาชาติ (International Association for Educational Assessment - IAEA) เพื่อเป็นการติดตามวิทยาการ แลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลและพัฒนาด้านการวัดและประเมินผลการศึกษา

10. มูลนิธิตุนกูอับดุลราห์มาน (**Tunku Abdul Rahman Foundation** / *Yayasan Tunku Abdul Rahman*) เป็นมูลนิธิส่งเสริมการศึกษามูลนิธิหนึ่งตั้งขึ้นเพื่อเป็นเกียรติแก่ตุนกูอับดุลราห์มาน นายกรัฐมนตรีท่านแรกของประเทศมาเลเซีย เป็นมูลนิธิในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ

11. สำนักงานกองทุนการเงินยืมหมุนเวียนระดับอุดมศึกษา (**National Higher Education Fund Corporation / Perbadanan Tabung Pendidikan Tinggi Nasional – PTPTN.**) มีหน้าที่ในการสรรหา และบริหารกองทุนเงินยืมหมุนเวียน ตลอดจนการพิจารณาอนุมัติทุนยืมเรียนหมุนเวียนของนักศึกษาระดับอุดมศึกษาที่เสนอยื่นคำขอยืมจากกองทุน ตลอดจนการติดตามผลการเรียนของนักศึกษาทุนเงินยืมหมุนเวียน และการผ่อนส่งคืนหลังจบการศึกษาแล้ว เป็นต้น

หมายเหตุ หน่วยงานหมายเลขที่ 5 – 11 เป็นหน่วยงานขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ แต่อาจจะอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของรัฐมนตรีช่วยว่าการตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการมอบหมาย

12. หอสมุดแห่งชาติ (**National Library of Malaysia / Perpustakaan Negara Malaysia**)

13. สถาบันภาษาและงานนิพนธ์แห่งชาติ (**Dewan Bahasa dan Pustaka**)

14. มหาวิทยาลัยมาลาया (**University of Malaya – UM.**)

15. มหาวิทยาลัยเคอบังซาอันมาเลเซีย (**University Kenagsaan Malaysia - UKM.**)

16. มหาวิทยาลัยไซนส์มาเลเซีย (**University Sciences Malaysia – USM.**)

17. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีมาเลเซีย (**University Technology Malaysia – UTM.**)

18. มหาวิทยาลัยปุตรามาเลเซีย (**University Putra Malaysia – UPM.**)

19. มหาวิทยาลัยอิสลามนานาชาติ (**International Islamic University – IIU. / Univesiti Islam Antarabangsa – UIA .**)

20. มหาวิทยาลัยอุตารามาเลเซีย (**University Utara Malaysia – UUM.**)

21. มหาวิทยาลัยมาเลเซียแห่งซาบะห์ (**University Malaysia Sabah – UMS.**)

22. มหาวิทยาลัยมาเลเซียแห่งซาราวัก (**University Malaysia Sarawak – UMAS.**)

23. มหาวิทยาลัยการศึกษาซุลต่านอิद्रิส (**Univesity Pendidikan Sultan Idris – UPSI.**)

24. สถาบันเทคโนโลยีมารา (**Institute of Technology Mara – ITM.**)

25. วิทยาลัยตงกูอับดุลราห์มาน (**Tunku Abdul Rahman College**)

26. สำนักงานเลขานุการกระทรวงฝ่ายนโยบาย และแผนการศึกษา (**Under Secretary Corporate and Policy Management Division / Setiausaha Bahagian Pengurusan Korporat**)

27. สำนักงานตรวจสอบโรงเรียนและตรวจสอบภายใน (**School and Internal Audit Division / Bahagian Audit Sekolah dan Audit Dalam**)

28. สำนักที่ปรึกษากฎหมาย (**Legal Advisor / Penasihat Undang-undang**)

29. กรมการอุดมศึกษา (**Higher Education Department / Jabatan Pendidikan Tinggi**)

ภายใต้กรรมนี้มีหน่วยงานระดับกองในสังกัดดังนี้

- (1) กองบริหารนโยบายและควบคุมกำกับ (Policy Management and Governance Division / *Bahagian Pengurusan Dasar dan Governan*)
- (2) กองการเงิน (Finance Division / *Bahagian Pembangunan dan Kewangan*)
จัดสรรและควบคุมด้านการเงิน
- (3) กองการบริหารนักเรียน (Student Administration Division / *Bahagian Kemasukan Pelajar*) มีหน้าที่ในการจัดสรรโควต้า และการจัดให้นักเรียนเข้าเรียนในสถาบันต่าง ๆ ตามเงื่อนไขที่กระทรวงกำหนด
- (4) กองการดูแลนักศึกษาต่างประเทศ (Student Welfare Division / *Bahagian Hal Pelajar Luar Negeri*)

30. สำนักงานผู้ช่วยเลขาธิการทั่วไป 1 (Office of Secretary - General I (for Personnel and Organization)/ *Timbalan Ketua Setiausaha I (Pesonal dan Organisasi*) ทำหน้าที่งานการเจ้าหน้าที่ และจัดระบบของกิจการ มีหน่วยงานระดับกองอยู่ในสังกัด จำนวน 4 กอง ดังนี้

- (1) กองงานเลขาธิการฝ่ายพัฒนาองค์กร และการบริการ (Under Secretary Organizational Development and Services Division / *Setiausaha Bahagian Pembangunan Organisasi dan Perkhidmatan*)
- (2) กองงานเลขาธิการฝ่ายจัดระบบข้อมูลสนเทศ (Information System Division / *Bahagian Sistem Maklumat*)
- (3) กองงานเลขาธิการฝ่ายกองทุนการศึกษา (Under Secretary Scholarship Division / *Setiausaha Bahagian Biasiswa*)
- (4) กองงานเลขาธิการฝ่ายบริการการบริหาร (Under Secretary Management Service Division / *Setiausaha Bahagian Khidmat Pengurusan*)

31. สำนักงานผู้ช่วยเลขาธิการทั่วไป 2 (Deputy Secretary General II (K & P)/ *Jabatan Setiausaha II (K & P*) ทำหน้าที่ช่วยงานเลขาธิการทั่วไป ในเรื่องการเงิน การพัฒนาสู่ระบบกึ่งรัฐวิสาหกิจ และงานวิเทศสัมพันธ์ มีหน่วยงานระดับกองในสังกัด 3 กองดังต่อไปนี้

- (1) กองงานเลขาธิการฝ่ายการเงิน (Under Secretary Finance Division / *Setiausaha Bahagian Kewangan*)
- (2) กองงานเลขาธิการฝ่ายพัฒนาการบริหารหน่วยงานแบบนอกระบบราชการ (Under Secretary for Development Privatisation and Supply Division / *Setiausaha Bahagian Pembangunan Penswastaaan dan Bekalan*)

(3) กองงานเลขานุการฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ (Under Secretary for International Relation Division / *Setiausaha Bahagian Hubungan Antarabangsa*)

หมายเหตุ 1. หน่วยงานย่อยภายในกระทรวงศึกษาธิการตั้งแต่หมายเลข 12 – 31 ขึ้นตรงต่อเลขาธิการทั่วไปประจำกระทรวงศึกษาธิการ (Secretary – General)

2. ในปี 1998 มีการจัดตั้งมหาวิทยาลัยเพิ่มดังนี้ (<http://www.moe.gov.my/teacher.htm> ณ วันที่ 29 / 1 / 1999)

1. University Telecom Malaysia (Universiti Telekom Malaysia)
2. University Tenaga Malaysia (มหาวิทยาลัยการพลังงานมาเลเซีย)
3. University PETRONAS (มหาวิทยาลัยการปิโตรเลียม)
4. Malaysia University of Sciences and Technology (MUST.)
5. International and Commonwealth University of Malaysia (ICUM.)

2. การบริหารการศึกษาระดับรัฐ (State Level Education Administration)

การบริหารการศึกษา ในแต่ละรัฐทั้ง 14 รัฐจะมี **สำนักงานศึกษาธิการรัฐ** (Office of State Education / *Jabatan Pendidikan Negeri*) เป็นหน่วยงานราชการส่วนกลางระดับจังหวัด มี **ผู้อำนวยการศึกษาธิการรัฐ** (**Director of the Office of State Education** / *Pengarah Jabatan Pendidikan Negeri*) ซึ่งจะสามารถเปรียบได้กับตำแหน่งศึกษาธิการจังหวัด ของประเทศไทย เป็นผู้บริหารสูงสุด

มี **หน้าที่หลัก** ในการบริหาร อำนวยการ กำกับดูแล ส่งเสริมและนิเทศติดตามสถานศึกษาระดับต่างๆตั้งแต่ก่อนประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษาที่อยู่ในสังกัดรัฐบาลกลาง หรือภายใต้การอุปถัมภ์จากรัฐบาลกลาง ตลอดจนสถาบันการศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในเขตรัฐแต่ละรัฐ แต่ไม่รวมถึงสถาบันอุดมศึกษาประเภทมหาวิทยาลัย หรือวิทยาลัยในมหาวิทยาลัย หรือที่มีชื่อเรียกเป็นอย่างอื่นแต่มีสถานะเทียบเท่ามหาวิทยาลัย (ดูรายละเอียดในพระราชบัญญัติการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับประเภทสถานศึกษา และแผนภูมิโครงสร้างการบริหารการศึกษาระดับรัฐ)

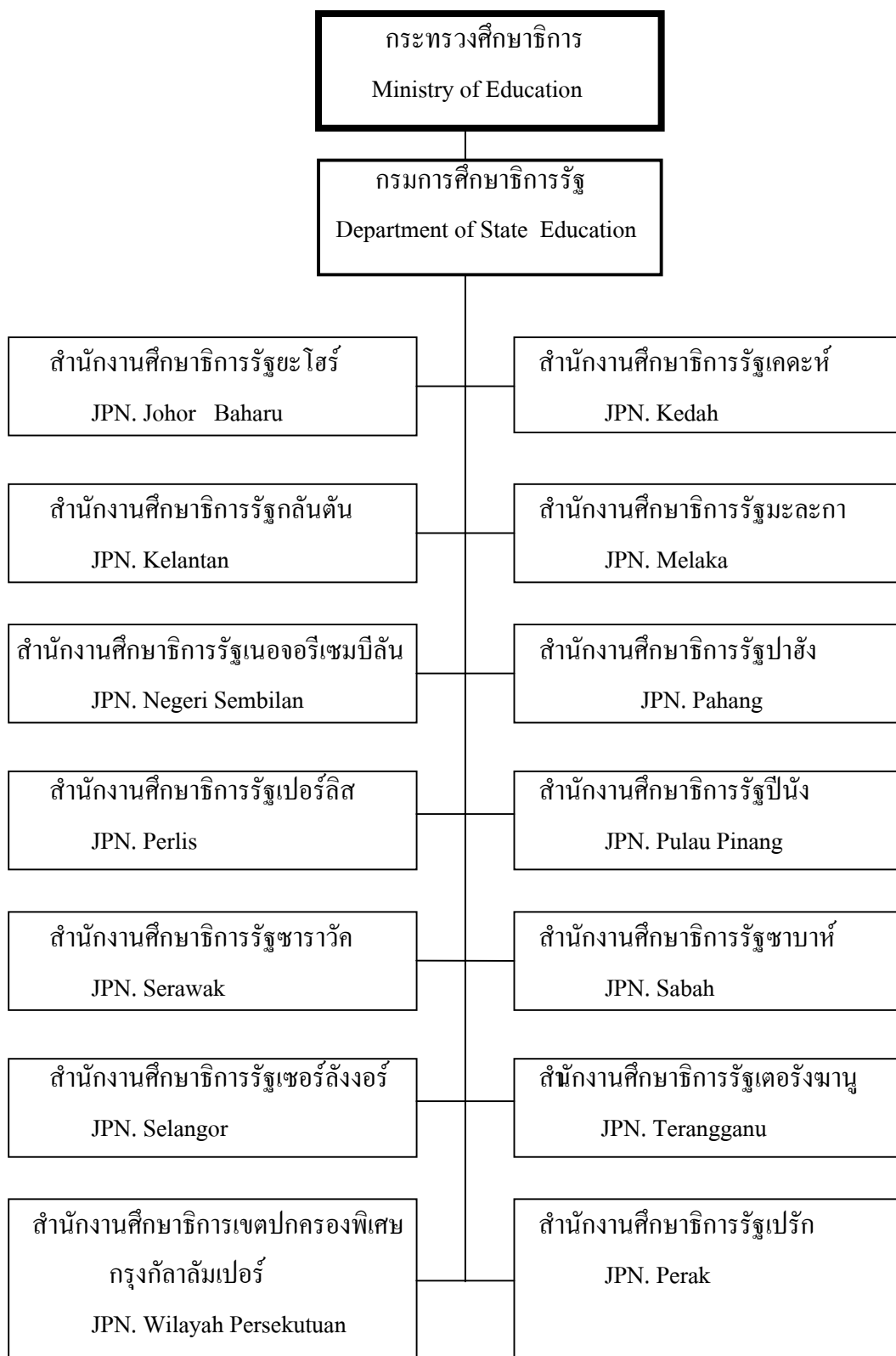
สำนักงานศึกษาธิการรัฐต่างๆในประเทศมาเลเซียมีดังต่อไปนี้ คือ

1. สำนักงานศึกษาธิการรัฐยะโฮร์บาร์ู (Johor Baru)
2. สำนักงานศึกษาธิการรัฐเคดาห์ (Kedah)
3. สำนักงานศึกษาธิการรัฐกลันตัน (Kelantan)
4. สำนักงานศึกษาธิการรัฐเนจอร์เซมบีลัน (Negeri Sembilan)

5. สำนักงานศึกษาธิการรัฐมะละกา (Melaka)
6. สำนักงานศึกษาธิการรัฐปาฮัง (Pahang)
7. สำนักงานศึกษาธิการรัฐเปรัก (Perak)
8. สำนักงานศึกษาธิการรัฐเปอร์ลิส (Perlis)
9. สำนักงานศึกษาธิการรัฐปีนัง (Pinang)
10. สำนักงานศึกษาธิการรัฐซาบাহ (Sabah)
11. สำนักงานศึกษาธิการรัฐซาราวัก (Serawak)
12. สำนักงานศึกษาธิการรัฐเซอลังงอร์ (Selangor)
13. สำนักงานศึกษาธิการรัฐตรังฆานู (Terangganu)
14. สำนักงานศึกษาธิการเขตปกครองพิเศษวิลายะห์เปอร์ซูกูตูวัน

(Wilayah Persekutuan / เขตมหานครกรุงกัวลาลัมเปอร์ ตั้งอยู่ในรัฐเซอลังงอร์)

สามารถสรุปผังแผนภูมิ ต่อไปนี้

โครงสร้างระบบการบริหารภายในสำนักงานศึกษาธิการรัฐ

สำนักงานศึกษาธิการรัฐ หรือ สำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ ซึ่งเป็นหน่วยงานสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่หลักในการบริหารการศึกษาระดับรัฐ ในส่วนที่เป็นการจัดการศึกษาของรัฐบาลกลาง มีสำนักงานศึกษาธิการรัฐ หรือ สำนักงานศึกษาธิการประจำรัฐ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบ โดยมี **ผู้อำนวยการศึกษาธิการรัฐ** เป็นผู้บริหารสูงสุด ทำหน้าที่บริหารงานราชการในสำนักงานศึกษาธิการรัฐ (*Jabatan Pendidikan Negeri - JPN...*) และ กำกับดูแลสำนักงานศึกษาธิการอำเภอ (*Jabatan Pendidikan Daerah - JPD...*) ภายในรัฐ และ ประสานงานกับ ศูนย์วิชาการประจำรัฐ ในการพัฒนาครู และงานวิชาการ การบริหารงานภายใน สำนักงานศึกษาธิการรัฐ แบ่งเป็น 4 ฝ่าย คือ :-

1. ฝ่ายการบริหารโรงเรียน (Sector for School Affairs / Sektor Sekolah) มีภาระงานหลักดังนี้คืองานการดำเนินงานส่งเสริมการบริหารโรงเรียน

1. งานนิเทศการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา และระดับประถมศึกษา
2. งานนิเทศการศึกษาระดับมัธยมศึกษา
3. งานการศึกษาพิเศษ
4. งานการศึกษาเอกชน และ อนุบาลศึกษาเอกชน
5. งานประสานงาน และทะเบียนโรงเรียน

2. ฝ่ายการบริการการศึกษา (Sector for Academic Services / Sektor Perkhidmatan Pendidikan) มีภาระงานหลักดังนี้

1. งานบริหารทั่วไป
2. งานแผนการก่อสร้าง และซ่อมบำรุงอาคารสถานที่และพัสดุการศึกษา
3. งานการเงิน
4. งานพัฒนานุเคราะห์การศึกษาประจำการ
5. งานจัดทำค่าของงบประมาณประจำปี

3. ฝ่ายวิชาการ (Sector for Academic Affairs / Sektor Pengurusan Akademik) มีภาระงานหลักดังนี้

- 1) งานบริหารหลักสูตรใหม่ระดับประถมศึกษา (New Primary Education Curriculum / *Kurikulum Baru Sekolah Rendah - KBSR*) และหลักสูตรใหม่ระดับมัธยมศึกษา (New Secondary Education Curriculum / *Kurikulum Baru Sekolah Menengah - KBSM.*)
- 2) งานส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสายวิทยาศาสตร์
- 3) งานส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาสายศิลป์

- 4) งานจัดการศึกษาโปรแกรมเทคนิคศึกษา (โรงเรียนเทคนิค)
- 5) งานหลักสูตรอิสลามศึกษาและจริยศึกษาในโรงเรียน
- 6) งานการวัดและประเมินการศึกษา

4. ฝ่ายพัฒนาความเป็นมนุษย์ (The Sector for Humanity Development / Sektor Pembangunan Kemanusiaan) มีภาระงานหลักดังนี้

- 1) งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น ลูกเสือ อนุชาชาติ อาสาจราจร ฯ
- 2) งานกิจการนักเรียน เช่น กิจกรรมสภานักเรียน และกิจกรรมชมรมต่างของนักเรียน
- 3) งานต่อต้านสิ่งเสพติดในสถานศึกษา

หน่วยงานบริหารการศึกษาจากรัฐบาลส่วนกลางระดับรัฐ ยังมีสถานศึกษาระดับอื่นๆที่ไม่ได้อยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของ สำนักงานการศึกษารัฐ หรือ สำนักงานศึกษาธิการรัฐ ได้แก่ มหาวิทยาลัย วิทยาลัยครู วิทยาลัยการอาชีพ วิทยาเทคนิค และสถานศึกษาระดับสูงกว่ามัธยมศึกษาที่มีชื่อเรียกเป็น อย่างอื่น ซึ่งจะขึ้นตรงกับกรมต่างๆในกระทรวงศึกษาธิการ

นอกจากที่กล่าวมาแล้ว สำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ ยังมีหน้าที่ในการบริหารจัดการตามกำกับ การบริหารการศึกษาของ สำนักงานศึกษาอำเภอ ทุกอำเภอภายในรัฐแต่ละรัฐ

ในระดับรัฐมี ศูนย์วิชาการรัฐ (State Resources Center / Pusat Sumber Pendidikan Negeri - PSPN.) เป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อสำนักเทคโนโลยีการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่สนับสนุน การจัดการศึกษาในแต่ละรัฐ โดยการส่งเสริมและพัฒนาเทคโนโลยีการศึกษาแก่บุคลากรทางการศึกษา ระดับต่างๆในแต่ละรัฐ ผ่านการฝึกอบรม การปฏิบัติการ และกิจกรรมส่งเสริมต่างๆทั้งภายในสำนักงาน ศูนย์ และ ที่ สำนักงานศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน (School Cluster Resources Center / Pusat Krgiatan Guru – PKG)

ส่วนฝ่ายการศึกษาที่เป็นความรับผิดชอบของรัฐบาลประจำรัฐ ส่วนใหญ่เป็นการบริหารดำเนินงาน ธุรการ งานการเจ้าหน้าที่ งานงบประมาณ และการเงิน งานที่ดินและสิ่งก่อสร้าง เพื่อสนับสนุน และ อำนวยการบริหารด้านกายภาพแก่โรงเรียนในสังกัด ซึ่งส่วนใหญ่จะตั้งเป็น มูลนิธิ (Foundations / YAYASAN) แล้วจัดตั้งโรงเรียน มักจะเป็นโรงเรียนก่อนประถมศึกษา โรงเรียนประถมศึกษา และมัธยม ศึกษาที่เน้นหนักด้านการให้ความรู้ศาสนาหลากหลาย กับวิชาสามัญ ส่วนหลักสูตรหลักใช้หลักสูตร KBSR หรือ KBSM ของรัฐบาลกลาง นอกจากนี้รัฐบาลแห่งรัฐจะรับผิดชอบด้านการศึกษาต่อเนื่อง การพัฒนาเยาวชน และประชาชนนอกโรงเรียน การจัดห้องสมุดกลาง จัดพิพิธภัณฑ์ประจำรัฐ กิจกรรมนันทนาการแก่ ประชาชนวัยต่างๆ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม เป็นต้น จะเห็นว่างานของรัฐบาลท้องถิ่นมุ่งเน้นด้าน การจัดการศึกษาตามอัธยาศัย การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน การจัดสภาพแวดล้อมให้เป็นสภาพ แวดล้อมทางการศึกษาที่ดีแก่ประชาชน เป็นต้น

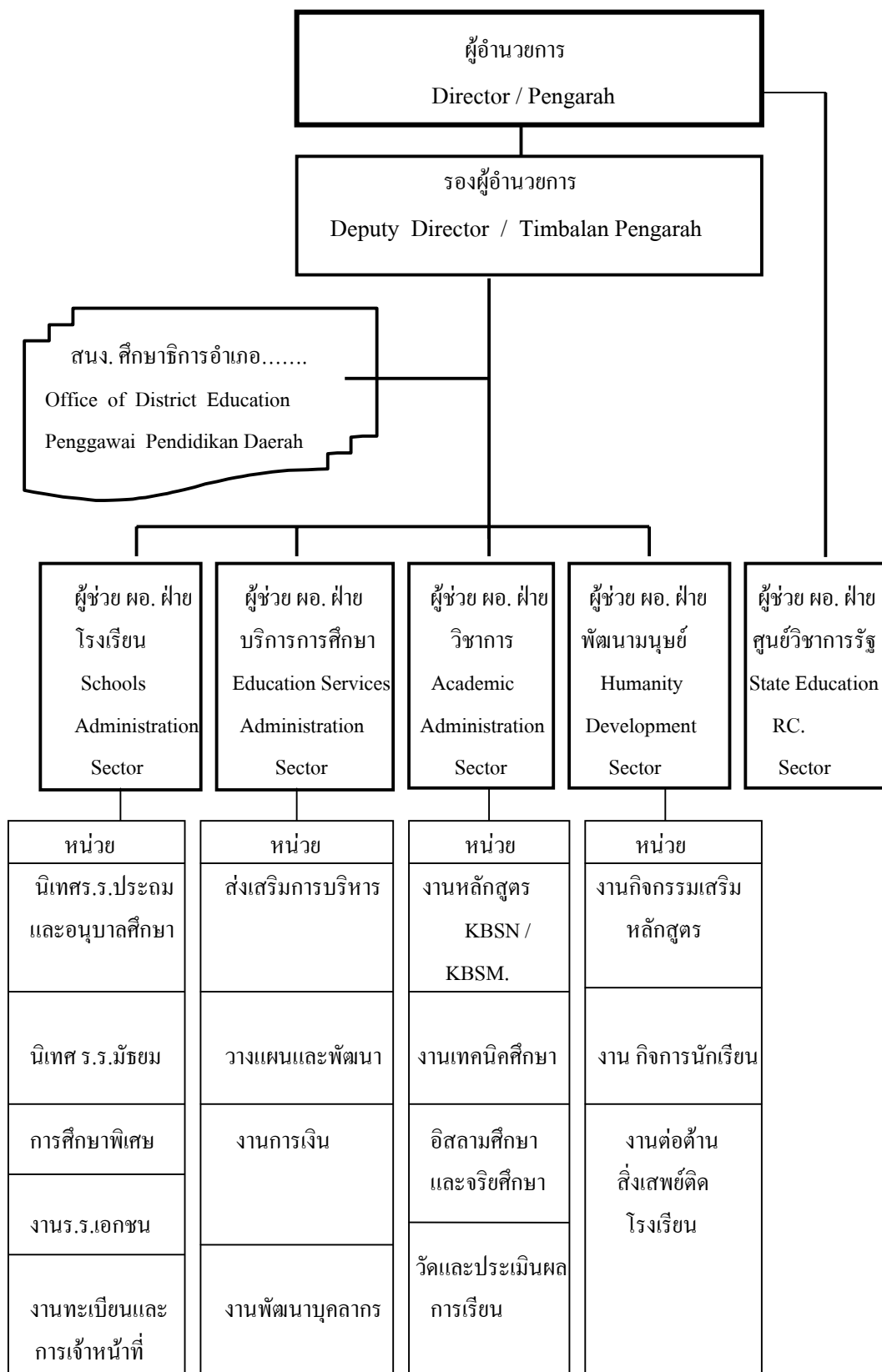
โครงสร้างการบริหารของสำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ หรือ ศึกษาธิการรัฐ

โครงสร้างการบริหารของสำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ หรือ สำนักงานศึกษาธิการรัฐ ในแต่ละรัฐจะมีโครงสร้างหลักในการบริหารคล้ายกัน จะมีส่วนปลีกย่อยบางประการเท่านั้นที่อาจจะแตกต่างกันระหว่างแต่ละรัฐ โครงสร้างการบริหารภายใน สำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ หรือ สำนักงานการศึกษารัฐ สรุปได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

(สรุปข้อมูลจาก กรณีศึกษา สำนักงานศึกษาธิการรัฐกัมพูชา และรัฐ เปรัก ข้อมูล ณ เดือน ธันวาคม 2541 และ มกราคม 2542)

แผนภูมิที่ 5 แสดงโครงสร้างการบริหารการศึกษา ระดับรัฐ

(กรมศึกษารัฐกลันตัน และรัฐเปรัก)

3. การบริหารการศึกษาระดับอำเภอ (Education Administration at District Level)

การบริหารการศึกษาระดับอำเภอซึ่งเป็น โครงสร้างในระบบการบริหารต่อลงมาจากระดับรัฐ โดยมีสำนักงานการศึกษาอำเภอ หรือ สำนักงานศึกษาธิการอำเภอเป็นหน่วยงานรับผิดชอบบริหารการศึกษาต่อจากการบริหารการศึกษาของสำนักงานการศึกษาจังหวัดหรือศึกษาธิการจังหวัด

มีบทบาทหน้าที่หลักในการบริหาร ให้การส่งเสริมสนับสนุน นิเทศติดตามการบริหารของสถานศึกษาสังกัดรัฐบาลแห่งชาติ

สำนักงานการศึกษาอำเภอหรือศึกษาธิการอำเภอ แบ่งการบริหารองค์การภายในเป็น 3 ฝ่ายงาน คือ

1. ฝ่ายบริหารวิชาการ (Academic Affairs / *Pengurusan Akademik*)
2. ฝ่ายบริหารโรงเรียน (School Affairs / *Pengurusan Sekolah*)
3. ฝ่ายพัฒนามนุษย์และบริการวิชาการ (Humanity Development and Academic Supports / *Pembangunan Kemanusiaan dan Sokongan*)

มี หัวหน้าสำนักงานการศึกษาอำเภอ หรือ ศึกษาธิการอำเภอ (District Education Head Officer / *Pengggawai Pendidikan Daerah*) เป็นผู้บริหารสูงสุด และมีรองหัวหน้าสำนักงานศึกษา ธิการอำเภอ หรือ ผู้ช่วยศึกษาธิการอำเภอ จำนวน 3 ท่านรับผิดชอบฝ่ายบริหารวิชาการ ฝ่ายบริหารโรงเรียน และ ฝ่ายพัฒนามนุษย์และบริการวิชาการ ฝ่ายละ 1 ท่าน

ในแต่ละฝ่ายมี ศึกษาานิเทศก์ผู้รับผิดชอบในการนิเทศติดตามงานต่างๆดังนี้

1. ฝ่ายบริหารวิชาการ (**Academic Affairs**) มีศึกษาานิเทศก์รับผิดชอบงาน แบ่งเป็น 3 งาน คือ

- 1) ศึกษาานิเทศก์ประจำหลักสูตรการศึกษาชาติ(ใหม่)ระดับประถมศึกษา (*New Primary Education Curriculum / **Kurikulum Baru Sekolah Rendah – KBSR.***)
- 2) ศึกษาานิเทศก์มัธยมศึกษา
- 3) ศึกษาานิเทศก์ หลักสูตรอิสลามศึกษา และ จริยศึกษา

2. ฝ่ายบริหารโรงเรียน (**School Affairs**) มี ศึกษาานิเทศก์การศึกษาอำเภอเป็นผู้รับผิดชอบ ในงานเกี่ยวกับการบริหาร โรงเรียน เช่น งานทะเบียน งานแผนงาน โครงการประจำปี และอื่นๆ ที่เกี่ยวกับงานบริหารทั่วไป

3. ฝ่ายพัฒนามนุษย์และบริการวิชาการ (**Humanity Development and Academic Services**)

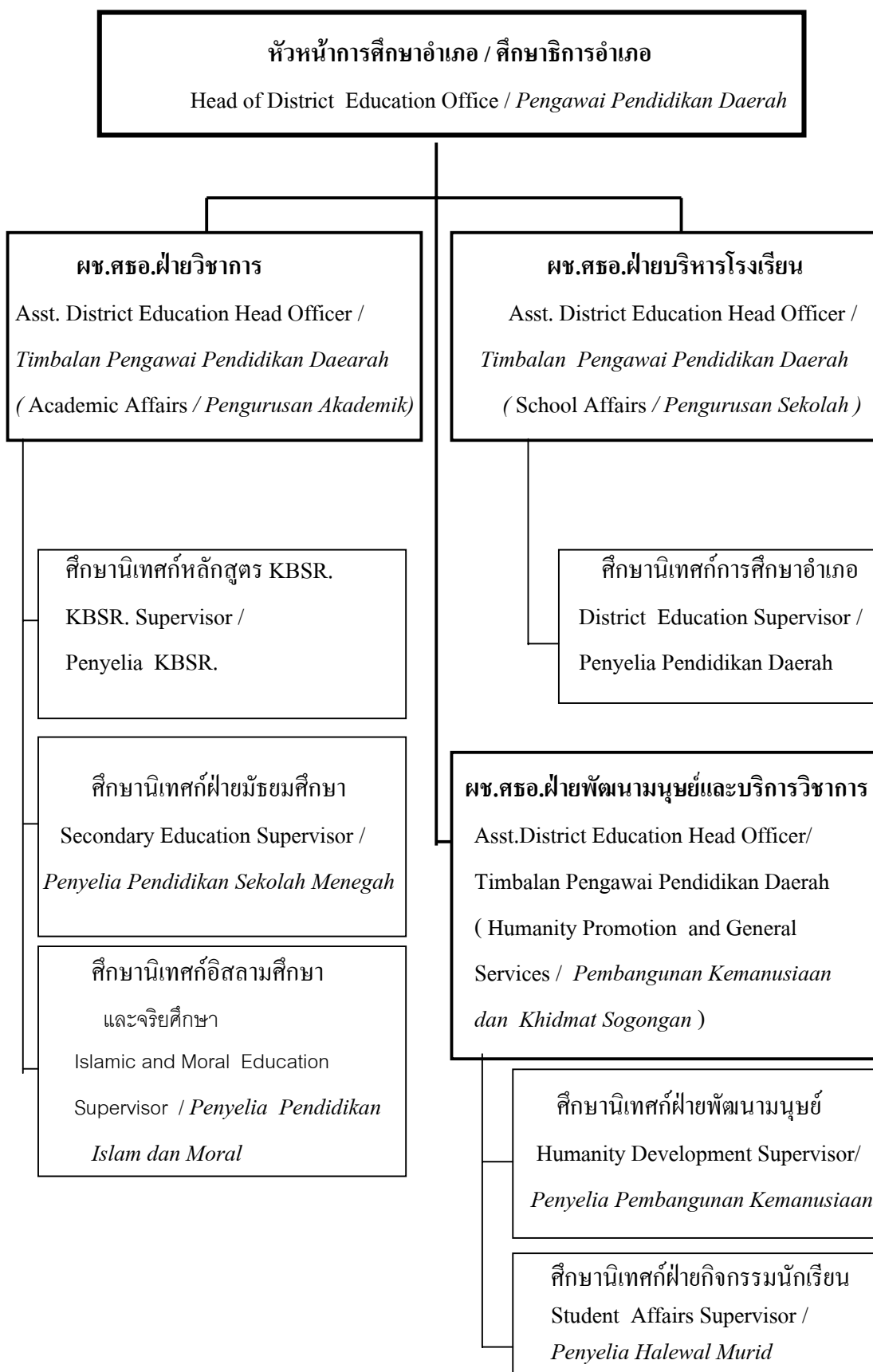
มีศึกษาานิเทศก์ รับผิดชอบ 2 งานย่อย คือ

- 1) งานพัฒนาความเป็นมนุษย์
- 2) งานกิจกรรมนักเรียน

โครงสร้างการบริหารการศึกษาระดับอำเภอ

โครงสร้างการบริหารการศึกษาระดับอำเภอ มี สำนักงานการศึกษาอำเภอ หรือ สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ เป็นหน่วยงานรับผิดชอบบริหารการศึกษาต่อลงมาจากสำนักงานการศึกษาแห่งรัฐ หรือ สำนักงานศึกษาธิการรัฐ มีโครงสร้างบริหารดังแผนภูมิต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 6 โครงสร้างการบริหารการศึกษาระดับอำเภอ

4. การบริหารการศึกษาระดับกลุ่มโรงเรียน (Education Administration at School Cluster Level)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดให้มี **กลุ่มโรงเรียน** (School Cluster / Kelompok Sekolah) โดยให้มีการรวมกลุ่มกันของโรงเรียนระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษาที่มีที่ตั้งในเขตทางภูมิศาสตร์ใกล้เคียงกัน และอยู่ในรัฐเดียวกันจำนวน 15 – 20 โรงเรียนรวมกันเป็นกลุ่มโรงเรียน

การบริหารการศึกษาระดับกลุ่มโรงเรียน เป็นการบริหารงานที่เน้นเฉพาะการประสานงานและความร่วมมือระหว่างโรงเรียน ซึ่งป็นสมาชิกภายในกลุ่มเดียวกันเพื่อพัฒนาด้านวิชาการเป็นหลัก ในแต่ละกลุ่มโรงเรียนจะมี กรรมการกลุ่มโรงเรียน เป็นองค์คณะบริหาร ซึ่งจะประกอบด้วยกลุ่มบุคคลดังต่อไปนี้

1. ประธานกลุ่ม (Pengurusi) : คัดเลือกจาก ผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่ม จำนวน 1 ท่าน
2. ผู้ช่วยประธานกลุ่ม (Naib Pengurusi) : คัดเลือกจากผู้บริหารโรงเรียนในกลุ่ม จำนวน 1 ท่าน
3. เลขานุการกลุ่ม หรือ การเงินกลุ่ม (Setiausaha / Bandahari) : เจ้าหน้าที่ผู้ประสานงาน (Penyelaras PKG.) ประจำศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียนทำหน้าที่
4. กรรมการกลุ่มโรงเรียน (Ahli Jawatankuasa) : ประกอบด้วย
  - 4.1 ผู้บริหารสถานศึกษาจากโรงเรียนสมาชิกในกลุ่มที่เหลือทั้งหมด
  - 4.2 ผู้แทนจากวิทยาลัยครู หรือ คณะศึกษาศาสตร์ (ถ้ามี)
  - 4.3 ผู้แทนจากผู้ตรวจการศึกษา (ถ้ามี)

ในแต่ละกลุ่มโรงเรียน จะมี **สำนักงานศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน** (School Cluster Resources Center / Pusat Kegiatan Guru – PKG.) เป็นศูนย์ประสานงานความร่วมมือและพัฒนางานวิชาการของโรงเรียนในกลุ่ม โดยจะมีการจัดทำแผนการดำเนินงานเป็นแผนปฏิบัติการการพัฒนาวิชาการประจำปี ของกลุ่มโรงเรียน มีขอบข่ายงานดังนี้

1. ปฏิบัติงานหรือกิจกรรมทางวิชาการที่ได้รับมอบหมายจาก ศูนย์วิชาการรัฐ หรือ สำนักงานการศึกษารัฐ
2. จัดทำแผนงานโครงการพัฒนาวิชาการประจำปีของกลุ่มโรงเรียน
3. ปรับปรุงและจัดสภาพแวดล้อมภายในศูนย์ให้มีบรรยากาศทางวิชาการที่ดีของกลุ่มโรงเรียน
4. จัดทำบัญชีทรัพยากรบุคคลทางการศึกษา และผู้เชี่ยวชาญด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรอนุบาลศึกษา ประถมศึกษา และมีธยมศึกษา เพื่อการประสานงานและรับความช่วยเหลือด้านต่างๆ ตามความเหมาะสม
5. จัดทำแผนพัฒนาบุคลากรภายในประจำปีของ ศูนย์วิชาการกลุ่มโรงเรียน
6. ทำการวิเคราะห์ผลการศึกษาด้านต่างๆของโรงเรียนในกลุ่มเพื่อวางแผนในการพัฒนาหรือแก้ปัญหา (ทางวิชาการ)

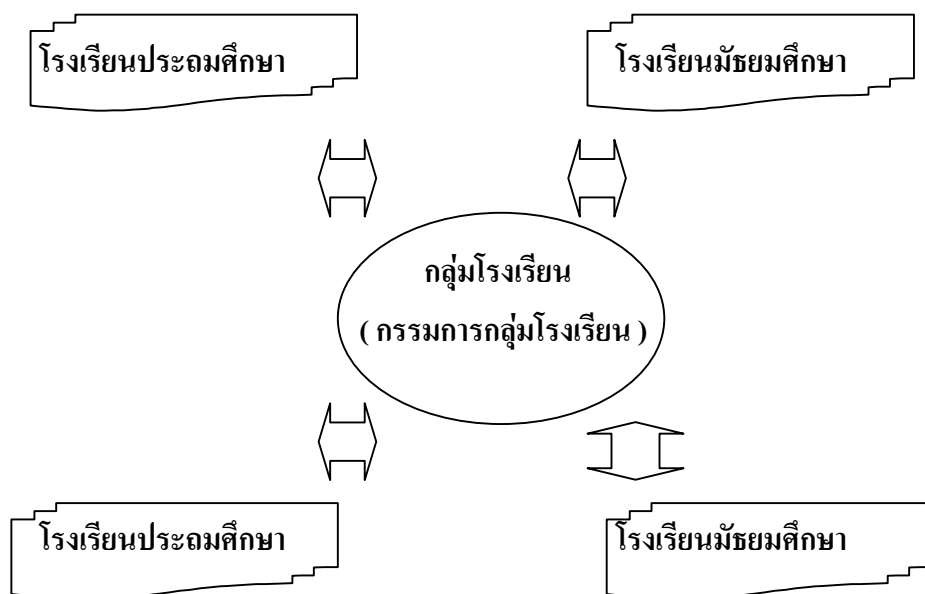
7. ให้บริการสื่อการเรียนการสอน และให้คำแนะนำทางวิชาชีพการศึกษา และเทคโนโลยีการศึกษาแก่ผู้บริหารสถานศึกษา และคณะครู โรงเรียนต่างๆ ในกลุ่มโรงเรียน
8. เข้าร่วมกิจกรรมกับสังคมแวดล้อม และให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนตามความเหมาะสม
9. งานด้านวิชาการอื่นๆตามที่กลุ่มมอบหมาย

จำนวนศูนย์วิชาการกลุ่ม โรงเรียนทั่วประเทศมีดังนี้

รัฐ	จำนวนศูนย์วิชาการ / กลุ่มโรงเรียน
Perlis	6
Pulau Pinang	18
Kedah	32
Perak	48
Selangor	35
Melaka	16
Kelantan	26
Terangganu	20
Pahang	30
Negeri Sembilan	20
Johor Bharu	44
Sabah	26
Serawak	25
Wilayah Persekutuan	4
รวม	350 ศูนย์วิชาการ / กลุ่มโรงเรียน

โครงสร้างการบริหารกลุ่มโรงเรียน

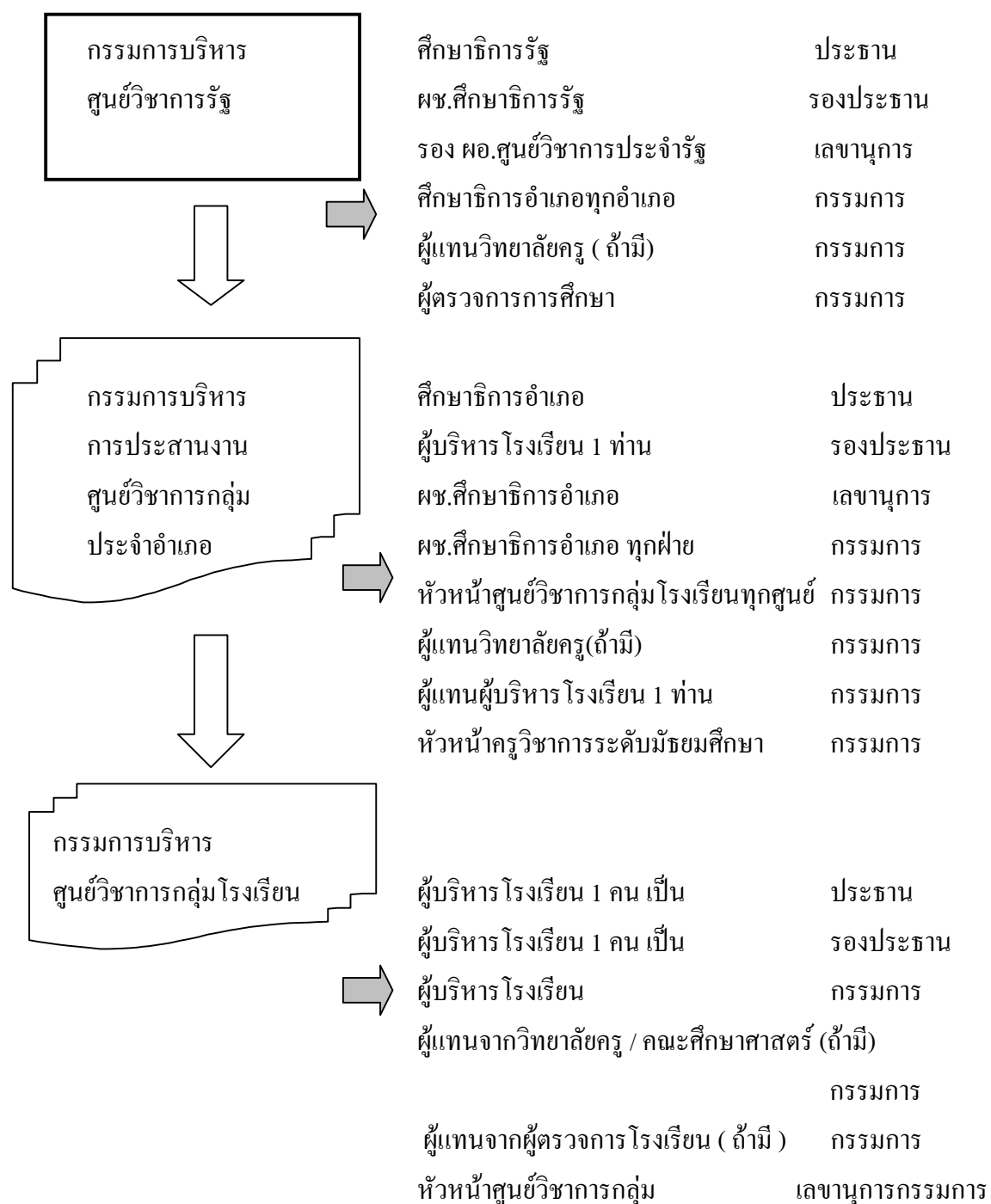
โครงสร้างการบริหารกลุ่มโรงเรียนสรุปได้ดังแผนภูมิต่อไปนี้

(โรงเรียนประถมศึกษาและมัธยมศึกษา 15 – 20 โรงเรียน เป็นสมาชิก)

กรรมการกลุ่มโรงเรียน	
1. ผู้บริหารโรงเรียน 1 คน เป็น	ประธานกลุ่มโรงเรียน
2. ผู้บริหารโรงเรียน 1 คน เป็น	รองประธานกลุ่มโรงเรียน
3. ผู้บริหารโรงเรียน ในกลุ่มที่เหลือเป็น	กรรมการ
4. ผู้แทนจากวิทยาลัยครู / คณะศึกษาศาสตร์ (ถ้ามี)	กรรมการ
5. ผู้แทนจากผู้ตรวจการโรงเรียน (ถ้ามี)	กรรมการ
6. หัวหน้าศูนย์วิชาการกลุ่ม	เลขานุการกรรมการกลุ่มโรงเรียน

ส่วนโครงสร้างการบริหารเฉพาะงานศูนย์วิชาการระดับต่างๆมีดังต่อไปนี้ (Bahagian Teknologi Pendidikan ,Kementerian Pendidikan Malaysia , 1992 :22 p.)

แนะแนวนักเรียน งานที่ปรึกษาชุมชน สร้างระบบการสื่อสารระหว่างคณะครู และกับผู้บริหาร สร้างความสัมพันธ์สามัคคีระหว่างคณะครูกับผู้บริหาร นักเรียน และผู้ปกครองนักเรียน และอื่นๆที่ได้รับมอบหมาย

3) งานบริหารบุคลากรสายส่งเสริมการสอน

- 3.1 กำหนดสายงานบริหาร และหน้าที่รับผิดชอบของบุคลากรสายส่งเสริมการสอนแต่ละตำแหน่ง
- 3.2 ติดตามกำกับ ให้การแนะนำในการดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ ตลอดจนการประเมินผลการปฏิบัติงานในหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แต่ละคน
- 3.3 จัดปัจจัยอำนวยความสะดวกในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ตามความเหมาะสม
- 3.4 สรุปผลการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่แต่ละคน

4) งานกิจกรรมนักเรียน

งานกิจการนักเรียนมีกรอบการดำเนินงานดังนี้

- 4.1 งานวินัยนักเรียน
- 4.2 งานระเบียบสะสม และประวัตินักเรียน
- 4.3 งานสุขภาพอนามัยนักเรียน
- 4.4 งานความปลอดภัยในโรงเรียน
- 4.5 งานแนะแนวและช่วยเหลือนักเรียน

5)งานบริหารสำนักงาน โรงเรียน

- 5.1 งานธุรการ โรงเรียน
- 5.2 งานระบบข้อมูลสนเทศโรงเรียน
- 5.3 งานสารบัญโรงเรียน
- 5.4 งานพัฒนาระบบ และพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารสำนักงาน
- 5.5 งานประชาสัมพันธ์โรงเรียน
- 5.6 งานจัดสภาพแวดล้อมโรงเรียน
- 5.7 งานนิเทศ และตรวจสอบภายใน
- 5.8 งานพัฒนาบุคลากร
- 5.9 งานวินัยบุคลากร

6) งานการเงินและบัญชีโรงเรียน

- 6.1 งานบัญชีรับจ่าย
- 6.2 งานตรวจสอบบัญชี
- 6.3 งานเบิกจ่าย และจัดซื้อ

7) งานอาคารสถานที่ ปัจจัยอำนวยความสะดวก และทรัพย์สินของโรงเรียน

- 7.1 งานบริหารอาคาร และห้อง
- 7.2 งานพัฒนาปรับปรุงบริเวณ และตัวอาคาร
- 7.3 งานซ่อมบำรุง

8) งานประชาสัมพันธ์

- 8.1 งานจัดระบบการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร
- 8.2 งานสวัสดิภาพ
- 8.3 งานชุมชนสัมพันธ์
- 8.4 งานบริการวิชาการแก่ชุมชน

9) การบริหารงานทั่วไป

นอกจากกรอบการงานดังกล่าวมาแล้ว ภาระงานโรงเรียนอาจจะแบ่งเป็นกลุ่มงานดังต่อไปนี้ก็ได้

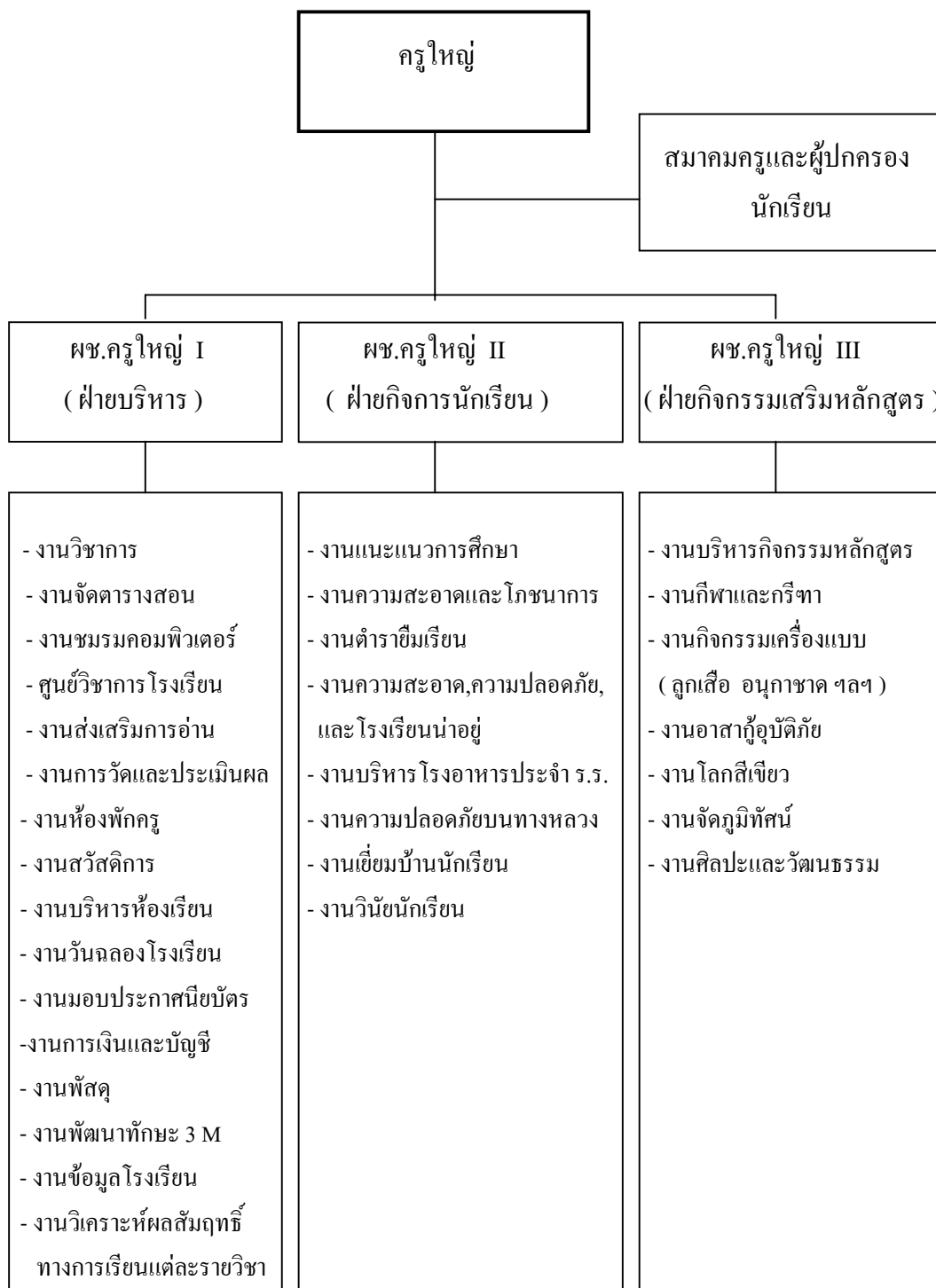
- 1. งานบริหารสำนักงานโรงเรียน
- 2. งานบริหารบุคลากร
- 3. งานบริหารกิจการนักเรียน
- 4. งานทะเบียน
- 5. งานวิชาการ
- 6. งานกิจกรรมเสริมหลักสูตร
- 7. งานแนะแนวนักเรียน
- 8. งานวินัยนักเรียน
- 9. งานตำราพิมพ์เรียน
- 10. งานทุนการศึกษา
- 11. งานหอพักนักเรียน (สำหรับโรงเรียนที่มีหอพักประจำโรงเรียน)
- 12. งานศูนย์วิชาการโรงเรียน
- 13. งานสหกรณ์โรงเรียน
- 14. งานอาหารกลางวัน (โรงอาหาร และอาหารเสริม)
- 15. งานวัดผลและประเมินผลการเรียน
- 16. งานการเงิน
- 17. งานอาคารสถานที่

18. งานสมาคมครูและผู้ปกครองนักเรียน

19. งานโครงการพิเศษต่างๆ เช่น Smart School , Sekolah Tersayang etc.,

โครงสร้างการบริหารโรงเรียน การบริหารโรงเรียนมีโครงสร้างการบริหาร ดังตัวอย่างต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 7 โครงสร้างการบริหารโรงเรียน (ร.ร. ประถมศึกษา รั้วปรัก)

การบริหารงบประมาณของสถานศึกษา

ในการจัดสรรงบประมาณประจำปีของชาติ ประเทศมาเลเซียได้ทุ่มงบประมาณทางด้านการจัดการศึกษาของชาติมากเป็นอันดับหนึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณทางด้านอื่นๆ ที่มาของงบประมาณทางด้านการศึกษา ส่วนใหญ่มาจากรายได้ของแผ่นดินเป็นหลัก การศึกษาแต่ละระดับมีเงื่อนไขแตกต่างกัน กล่าวคือ

การศึกษาระดับก่อนประถมศึกษา เป็นการศึกษาที่ทางรัฐบาลได้เริ่มให้ความสำคัญอย่างเป็นทางการเมื่อเริ่มใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ 1995 สถานศึกษาระดับนี้ที่เป็นของรัฐบาลส่วนใหญ่จะจัดตั้งเป็นสถานที่ทดลองหรือสาธิตการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาต่างๆ มากกว่าเป็นบริการประชาชนทั่วไป ส่วนการจัดการศึกษาระดับนี้ส่วนใหญ่จะดำเนินการโดยองค์การกุศลภาคเอกชน (NGO) มูลนิธิของรัฐบาลแห่งรัฐ และนิติบุคคล (เปิดดำเนินการธุรกิจกิจการ โรงเรียนอนุบาล – Kindergarten หรือ สถานเลี้ยงดูเด็ก – Day Nursery / Child Care Centers) งบประมาณของรัฐจึงไม่ได้ใช้จ่ายมากนักในการจัดการศึกษาระดับนี้

การศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นการศึกษาพื้นฐานแบบให้เปล่าจากรัฐบาลกลาง ไม่ถือเป็นการศึกษาภาคบังคับ (Compulsory Education) เช่น ประเทศไทย แม้จะไม่ใช่การศึกษาภาคบังคับก็ตาม แต่ปรากฏว่ามีอัตราการเข้าเรียนของเยาวชนในวัยนี้สูงถึงเกือบ 98 – 99 %

การศึกษาระดับมัธยมศึกษา สายสามัญศึกษา สายอาชีวศึกษา สายเทคนิคศึกษา และสายปอลีเทคนิค เป็นการศึกษาที่รัฐจัดให้แก่ประชาชน แต่นักเรียนจะต้องรับผิดชอบค่าใช้จ่ายในบางประการ เช่น ค่าธรรมเนียมต่างๆ ค่าหน่วยกิต ค่าหอพัก และอื่นๆ โดยรัฐบาลจะสนับสนุนงบประมาณด้านอาคารสถานที่ เงินเดือนบุคลากรการศึกษา ปัจจัยอำนวยความสะดวก ค่าบำรุงรักษา และสาธารณูปโภคต่างๆ เป็นต้น

เพื่อเป็นการแบ่งเบาภาระและเปิดโอกาสให้มีความเสมอภาคในการรับการศึกษาในระดับต่างๆ รัฐบาลได้จัดให้มี ทุนการศึกษาประเภทต่างๆ และกองทุนเงินยืมเพื่อการศึกษา ที่สามารถให้บริการแก่นักเรียนนักศึกษาที่มีคุณสมบัติตามระเบียบกำหนดเกือบ 100 % และได้ดำเนินต่อเนื่องตลอดมา

งบประมาณทางบริหารการศึกษา

1. ประเภทของงบประมาณในสถานศึกษา

สำหรับสถานศึกษาแต่ละระดับที่สังกัดรัฐบาลกลางจะมีงบประมาณที่จะใช้จ่ายในการบริหารสถานศึกษา 2 ประเภทหลักๆ คือ

1.1 เงินงบประมาณ (Fiscal Budget / Dana Kerajaan) ได้รับความจากรัฐบาลกลาง เป็น ค่าใช้จ่ายในการบริหารทั่วไป เงินเดือนครูและบุคลากรตำแหน่งอื่นๆ บำรุงห้องสมุด สื่อการเรียนการสอน ตำราพิมพ์ และอาหารในโรงเรียน (อาหารกลางวัน และอาหารเสริม) และอื่นๆ จำนวนตามเกณฑ์มาตรฐาน

ฐานขั้นต่ำของโรงเรียนแต่ละระดับ และแต่ละขนาดที่กระทรวงกำหนด จัดสรรเป็นงบประมาณประจำปี การจัดสรรงบประมาณแต่ละปี จะแบ่งเป็น 4 งวดงบประมาณโดยจะคำนวณตามรายชื่อของนักเรียน นักศึกษาในแต่ละช่วงการจัดสรร เช่น งวดที่ 1 วันที่ 31 ตุลาคม งวดที่ 2 วันที่ 31 มกราคม งวดที่ 3 วันที่ 30 เมษายน และงวดที่ 4 วันที่ 30 กรกฎาคม ของทุกๆปี

ส่วนงบประมาณสนับสนุนงานห้องสมุดประจำสถานศึกษา รัฐบาลจะจัดสรรตามสัดส่วนรายหัวนักเรียนนักศึกษาที่มีอยู่โดยนับจำนวนเพื่อการคำนวณ ณ วันที่ 31 ตุลาคม ของทุกปี

1.2 เงินรายได้นอกงบประมาณ (Institution's Fees / Dana Suwa) เป็นเงินรายได้ที่ทางสถานศึกษาจัดเก็บเป็นรายได้ของโรงเรียนจากแหล่งที่มา 5 แหล่งหลักๆ ดังต่อไปนี้คือ

- 1) ค่าธรรมเนียมต่างๆที่เรียกเก็บจากนักเรียน นักศึกษา เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในกิจกรรม กีฬา ทัศนศิลป์ (วาดเขียน) วารสารของโรงเรียน และค่าธรรมเนียมการสอบในโรงเรียน
- 2) ค่าเช่าโรงอาหารประจำโรงเรียน ค่าเช่าหรือรายได้จากทรัพย์สินของโรงเรียน เช่น ค่าเช่าห้องประชุมโรงเรียน ค่าเช่าสนามโรงเรียน และอุปกรณ์กีฬาของโรงเรียน ร้านสหกรณ์โรงเรียน เป็นต้น
- 3) ค่าหอพักนักเรียน นักศึกษา สำหรับโรงเรียนที่มีหอพักของโรงเรียน
- 4) เงินบริจาคจากองค์การการกุศล หรือ บริษัทห้างร้าน หรือ นิติบุคคล อื่นๆ
- 5) เงินรายได้จากการลงทุนของสถานศึกษา (ถ้ามี)

สถานศึกษาจะต้องดำเนินการด้านการเงินตามระเบียบกำหนด และใช้จ่ายในกิจกรรมเพื่อการพัฒนาคุณภาพโรงเรียน โดยเฉพาะด้านวิชาการเป็นสำคัญ

2. การจัดทำค่าของงบประมาณประจำปีสำหรับสถานศึกษา

การจัดทำค่าของงบประมาณประจำปีของสถานศึกษา จะเริ่มจัดทำจากสถานศึกษา โดยผู้บริหารโรงเรียนจัดทำค่าของงบประมาณหมวดต่างๆตามระเบียบที่กระทรวงกำหนด แล้วพิจารณาระดับอำเภอ ระดับรัฐ และระดับประเทศตามลำดับ โรงเรียนจะได้รับการพิจารณาจัดสรรตามเงื่อนไขและกฎเกณฑ์ที่กระทรวงกำหนดอย่างเท่าเทียมกัน ส่งผลทำให้สภาพทั้งกายภาพ และคุณภาพของโรงเรียนประเภทและระดับเดียวกันมีความเสมอภาคกันทั่วประเทศ

บทที่ 4

สรุป

ระบบการบริหารการศึกษาของแต่ละชาติ มีความแตกต่างกันตามเหตุปัจจัยหลายๆ ประการ อาทิเช่น ระบบการเมืองการปกครอง ลักษณะทางเชื้อชาติของประชาชนในชาติ ภาษาและวัฒนธรรม สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ของประเทศ และบริบทด้านอื่นๆ ฉะนั้นระบบการศึกษาของชาติแต่ละชาติจึงเป็นระบบที่มีความเหมาะสมกับประเทศนั้นๆ และทุกประเทศจะมีข้อดีและข้อด้อยด้วยกัน ในที่นี้กล่าวเฉพาะลักษณะในการบริหารการศึกษาใน ประเทศมาเลเซียในทางที่ผู้ศึกษาเห็นว่าเป็นเอกลักษณ์เฉพาะ และมีผลทางบวก น่าจะเป็นข้อมูลนำไปประยุกต์ใช้ในบริบทที่เห็นว่าเป็นไปได้ ดังต่อไปนี้

ลักษณะเฉพาะของการบริหารการศึกษาในประเทศมาเลเซีย อาจสรุปได้ดังต่อไปนี้คือ

1. การบริหารการศึกษาของชาติทั้งหมดอยู่ภายใต้กระทรวงเดียว คือกระทรวงศึกษา ธิการและจากการบริหารการศึกษาโดยกระทรวงศึกษาธิการเพียงกระทรวงเดียว ทำให้มีความเป็นเอกภาพในการบริหาร ความรวดเร็วในการพัฒนา หรือการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ได้อย่างรวดเร็ว

2. โครงสร้างการบริหารในระดับกระทรวง แบ่งส่วนราชการภายในไม่มากนัก มี 3 กลุ่มสายงาน บริหาร คือ

กลุ่มที่ 1 มีสายงานบริหารขึ้นตรงต่อรัฐมนตรีว่าการ (อาจจะมีมอบหมายให้ รมช.ช่วย กำกับดูแล)

กลุ่มที่ 2 มีสายงานบริหาร กำกับดูแลโดย เลขาธิการประจำกระทรวง (ปลัดกระทรวง) ระดับหนึ่งก่อนที่จะรายงานต่อรัฐมนตรีว่าการ

กลุ่มที่ 3 มีสายการบริหาร กำกับดูแลโดย ผู้อำนวยการการศึกษาแห่งชาติ ซึ่งจะรายงาน ต่อ เลขาธิการประจำกระทรวง ก่อนขึ้นถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวง

การจัดระบบการบริหารในกระทรวงในลักษณะเช่นนี้ ช่วยทำให้สามารถบริหารงานได้ เร็ว สั้นกระชับ และผู้บริหารระดับสูงดูแลหน่วยงานในกำกับดูแลได้ใกล้ชิดกว่า

3. การศึกษานอกระบบโรงเรียน (Non – formal Education) ในประเทศมาเลเซียไม่มีหน่วยงาน ระดับกรมดูแลโดยเฉพาะ เช่นเดียวกันกับบางประเทศ ทั้งนี้เพราะงานการศึกษาผู้ใหญ่ (Adult Education) สายสามัญ (ให้อุดมศึกษา เช่นเดียวกันกับสามัญศึกษา) ในมาเลเซีย มีความจำเป็นไม่มากนัก เพราะ ประชาชนส่วนใหญ่จะจบการศึกษาระดับการศึกษาพื้นฐานในอัตราที่สูงอยู่แล้ว

ส่วนการศึกษาที่เป็นการศึกษาอกระบบโรงเรียนในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมคุณภาพชีวิต ศาสนา ศิลปะวัฒนธรรม การนันทนาการ และการพัฒนาด้านข้อมูลข่าวสารของประชาชน จะ

จัดผ่านกระทรวงต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ผ่านวิทยุ โทรทัศน์ ของกรมประชาสัมพันธ์ ผ่านกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน ผ่านกระทรวงเกษตร และอื่นๆ เป็นต้น และในระดับรัฐ จะมีรัฐบาลแห่งรัฐเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ

4. การบริหารภายในกรมในแต่ละกรมจะมีลักษณะเบ็ดเสร็จในตัว ลดความซ้ำซ้อน มีการให้ความสำคัญด้านความเป็นวิชาชีพมากกว่ามีกรมที่ดูแลการจัดการศึกษาแต่ละรัฐโดยเฉพาะ ทำให้การประสานงานกระทำไ้รวดเร็ว และต่อเนื่องได้ยิ่งขึ้น

5. คุณภาพทางการบริหาร (การตรวจสอบโรงเรียน) และคุณภาพทางวิชาการ (การสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับตัวประโยคต่างๆ) จะมีหน่วยงานกลางจากกระทรวงเป็นผู้ติดตามตรวจสอบใช้มาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ และผลการประเมินเป็นที่ยอมรับทั้งในประเทศมาเลเซีย และประเทศในเครือจักรภพอังกฤษด้วยกัน

6. ระบบการตรวจสอบ จะใช้ทั้งระบบ ตรวจสอบ และให้การนิเทศ การลงโทษผู้กระทำผิดมีการกระทำที่รวดเร็วและเด็ดขาดทำให้ผู้มีหน้าที่รับผิดชอบจะต้องมุ่งสร้างผลงานให้ปรากฏ และให้ได้มาตรฐานตามที่กำหนด จึงจะสามารถมีความปลอดภัย และได้รับการยกย่อง ส่งเสริม จึงมีบรรยากาศการทำงานตามหน้าที่ที่แต่ละคนรับผิดชอบอย่าง จริงจัง

7. การก่อสร้างสถานศึกษา ดำเนินการจัดทำคำของบประมาณโดยกระทรวงศึกษา ธิการ แต่การก่อสร้างจะดำเนินการโดย สำนักโยธาธิการแห่งชาติ (JKR.) และการก่อสร้างสถานศึกษาในประเทศมาเลเซียจะมีเกณฑ์มาตรฐานของอาคารเรียน อาคารประกอบ ตลอดจนบริเวณและอุปกรณ์พื้นฐานของโรงเรียนครบสมบูรณ์เบ็ดเสร็จในการก่อสร้างเพียงครั้งเดียวและมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ ทำให้สามารถลดภาระงานของผู้บริหารสถานศึกษาได้มากเพื่อให้มีเวลาในการบริหารวิชาการมากขึ้น

8. การบริหารการศึกษา จะบริหารเพื่อสนองพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ มากกว่านโยบายเฉพาะจากรัฐบาล (ฝ่ายการเมือง) และนโยบายการศึกษาของแต่ละรัฐบาลจะต้องสนองต่อรัฐธรรมนูญและพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ทำให้การบริหารการศึกษามีทิศทางที่แน่นอน มีความต่อเนื่อง และมีระบบที่มั่นคง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์จากการบริหารการศึกษาเป็นรูปธรรมได้มากกว่า

9. แผนการศึกษาชาติ ระดับประถมศึกษาเปิดโอกาสให้เยาวชนรับการศึกษาในภาษาแม่ (Mother Language) ของชาวมลายูมาเลเซียแต่ละเชื้อชาติ คือ โรงเรียนประถมศึกษาแห่งชาติ ใช้ภาษามลายู โรงเรียนประถมศึกษาแห่งชาติภาษาจีน และโรงเรียนประถมศึกษาแห่งชาติภาษาทมิฬ ทำให้ความเข้มข้นในภาษาแม่ซึ่งเป็นมรดกทางสังคมมีการสืบทอดอย่างเข้มข้นตลอดมา และส่งผลให้เมื่อเติบโตสู่ตลาดแรงงาน ทำให้ชาวมลายูมาเลเซียมีความสามารถในการใช้ภาษาในการสื่อสารได้หลายภาษา (ส่วนใหญ่จะสื่อสารได้ คนละ 3 ภาษาเป็นอย่างน้อย)

10. พระราชบัญญัติการศึกษาชาติแห่งชาติ มีการระบุทิศทางการจัดการศึกษาเชิงก้าวหน้า เช่น รัฐบาลจะต้องจัดให้มีระบบการศึกษาของชาติที่มีมาตรฐานสากล เป็นต้น ทำให้รัฐบาลจะต้องดำเนินการไปสู่ทิศทางที่กำหนดอย่างจริงจัง ผลงานของรัฐบาลจะถูกตรวจสอบที่สามารถทำให้บรรลุเป้าหมายตามที่พระราชบัญญัติกำหนดมาน้อยเพียงใด เป็นหลักมากกว่า ความพึงพอใจในด้านอื่น

11. การตรวจสอบคุณภาพการบริหารการศึกษาและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กระทรวงศึกษาธิการ มาเลเซียใช้ข้อสอบมาตรฐาน และการตรวจสอบการบริหารโรงเรียนจากส่วนกลาง ส่งผลให้โรงเรียนแต่ละโรง ในแต่ละพื้นที่จะต้องพัฒนาคุณภาพการบริหารและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาให้ได้มาตรฐานใกล้เคียงกัน และจากผลการตรวจสอบดังกล่าวเป็นตัวเร่งโรงเรียนในระดับเดียวกันมีความเสมอภาคทั้งทางกายภาพ ระบบบริหารจัดการ และคุณภาพการศึกษาทั้งประเทศ

และจากการใช้ข้อสอบมาตรฐานเดียวกันกับประเทศอื่นๆ ในเครือจักรภพอังกฤษด้วยกัน เป็น มาตรการทางอ้อมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาภายในประเทศมาเลเซียให้ได้มาตรฐานระดับสากล ในเครือจักรภพอังกฤษ และส่งผลทางอ้อมต่อการเข้าสู่ กระบวนการรับประกันคุณภาพการศึกษา (Academic Quality Assurance) และ มาตรฐาน ISO 9000

12. การที่มีมาตรฐานส่วนกลาง ทั้งกายภาพของโรงเรียน งบประมาณ ปัจจัยอำนวยความสะดวก อัตราค่าเล่าเรียน และบุคลากรสายสนับสนุนการจัดการศึกษา การคัดเลือกบรรจุและแต่งตั้ง การเลื่อนระดับความก้าวหน้าในอาชีพ ของบุคลากรทางการศึกษา ฯลฯ ทำให้โรงเรียนในแต่ละระดับ ทุกโรงมีความเท่าเทียมกันทั่วประเทศ

13. รัฐบาล และสังคมให้ความสำคัญทางด้านการศึกษา จึงได้รับการบริหารที่พิเศษกว่าสายอาชีพอื่น เช่น บัญชีเงินเดือนครู ที่มีอัตราเงินเดือนสูงกว่าเกือบทุกอาชีพ การได้รับเกียรติสูงทางสังคมของบุคลากรสายการศึกษา ทำให้มีคนเก่ง คนดีทำงานในสายการศึกษาก่อนข้างมากกว่าสายวิชาชีพอื่นๆ

14. ระบบความก้าวหน้าในสายงาน และสวัสดิการของข้าราชการใช้ระบบมาตรฐานเดียวกัน และมีความชัดเจน ความแตกต่างในความก้าวหน้าของเงินเดือน การเลื่อนระดับของแต่ละกรม แต่ละสังกัดไม่แตกต่างกัน ทำให้ปรากฏการณ์การการวิ่งเต้นเพื่อโยกย้ายสังกัด ความพยายามที่จะเลื่อนระดับตนเองจนละเลยงานในหน้าที่ มีน้อยมาก ทุกคนมุ่งทำงานในหน้าที่รับผิดชอบ และมีความพึงพอใจในตำแหน่งหน้าที่

15. ระบบการรวมโรงเรียนเป็นกลุ่มโรงเรียน มีการรวมกลุ่มทั้งระดับประถมศึกษา และมีมัธยมศึกษา ใช้เขตทางภูมิศาสตร์ และขนาดของกลุ่มที่เท่าๆกัน (15 – 20 โรงเรียน) ช่วยเสริมให้เกิดความร่วมมือทางวิชาการในกลุ่มโรงเรียนได้ระดับดี บทบาทของกลุ่มโรงเรียนมีการเคลื่อนไหวตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ ส่งผลดีในการพัฒนาด้านคุณภาพทางวิชาการของโรงเรียนในกลุ่ม

ระบบการบริหารของประเทศมาเลเซีย เป็นระบบการศึกษาของชาวอาเซียนประเทศหนึ่งที่ได้พัฒนาบนรากฐานวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของชาวตะวันออก ซึ่งประชากรมาเลเซียประกอบด้วยหลากหลายเชื้อชาติ คือ มาลายู จีน อินเดีย และชาวเขาเผ่าต่างๆ มีศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติ ระบบการศึกษาจึงกำเนิดบนบริบทดังกล่าว ต่อมาประเทศมาเลเซียตกเป็นประเทศอาณานิคมอังกฤษ ภาระหนึ่ง วิถีชีวิตของชาวมาเลเซียและระบบการศึกษาได้รับอิทธิพลจากระบบของอังกฤษ เมื่อได้รับเอกราชมาเลเซียได้เป็นสมาชิกในกลุ่มประเทศในเครือจักรภพอังกฤษ (ประมาณ 48 ประเทศทั่วโลก) มาตรฐานการศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่ประเทศในเครือจักรภพอังกฤษมีการจัดมาตรฐานที่เป็นสากลและรับรองมาตรฐานกันในประเทศสมาชิกตลอดมา ฉะนั้นระบบการศึกษาและมาตรฐานของคุณภาพการศึกษาของทุก

ประเทศแม้จะมีการพัฒนาตามนโยบายและบริบทของแต่ละประเทศ แต่จะมีกระบวนการประเมินเพื่อการรับรองคุณภาพการศึกษาระหว่างประเทศสมาชิกด้วยกัน จึงส่งผลทำให้คุณภาพการศึกษาในประเทศมาเลเซียเป็นประเทศหนึ่งที่ได้รับการยอมรับในความสำเร็จระดับค่อนข้างดี

ระบบการศึกษาของมาเลเซียปัจจุบันเป็นระบบการศึกษาที่จัดตามกรอบของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ฉบับ ค.ศ. 1995 ที่มุ่งสร้างความเสมอภาคทางการศึกษา และยกระดับคุณภาพการศึกษาผู้ระดับมาตรฐานสากล ตลอดจนเน้นการจัดการศึกษาเพื่อสนองแผนการพัฒนของประเทศที่จะก้าวสู่ความเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วใน ค.ศ. 2020

ระบบการบริหารการศึกษาของมาเลเซียมีโครงสร้างการบริหารที่เป็นเอกภาพ เพราะการศึกษาทุกประเภทจัดโดยกระทรวงศึกษาธิการเพียงกระทรวงเดียว มีการจัดโครงสร้างการบริหารภายในที่กระชับสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ รูปแบบการบริหารโดยรวมจะเป็นการบริหารเชิงรวมศูนย์มากกว่าการกระจายอำนาจ ทั้งนี้เพราะมาเลเซียมุ่งที่จะให้การศึกษาของชาติมีมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ เป็นสำคัญ

บรรณานุกรม

- Ashaari, Omardin. Pengurusan Sekolah: Utusan Publications & Distributors Sdn.Bhd., Kuala Lumpur: 1996.
- Compro Multimedia. World Atlas: The Software Toolworks, USA. 1994 (CD-ROM)
- Ministry of Education. Annual Report 1995: Kuala Lumpur: 1996.
- _____. Annual Report 1996: Kuala Lumpur: 1997.
- _____. Annual Report 1997: Kuala Lumpur: 1998.
- _____. The Malaysian Smart School Implementation Plan: Government of Malaysia, <http://www.moe.gov.my>. Kuala Lumpur: 1997.
- Ministry of Information Affair of Malaysia. Belanjawan 1999: Siri Ucapan Penting Astila Sdn.Bhd., Kuala Lumpur: 1998.
- Parliament Of Malaysia. Akta Pendidikan: Education Act 1995: MDC Publishers Printers Sdn. Bhd., Kuala Lumpur: 1998.
- Pendidikan Negeri Kelantan, Jabatan. Pancangan Aktiviti Jabatan Pendidikan Kelantan: Kelantan 1998.

THE ADMINISTRATION OF EDUCATION IN MALAYSIA

ABSTRACT

The administration of education in Malaysia has been derived from informal socialization education system of its exotic dwellers adopted to meet the oriental Muslims ways of education. Education in the initial times was providing at Pondok(*Muslim traditional school*) , Mosques and at the villages scholar house as were operating in the rest of the Malayu peninsula (southern most of Thailand and West Malaysia) and Indonesia. Later, Malaysia (*at that time was called Malaya*) during the British colonial rule, educational system was influenced by the British Educational System. English medium schools were operated in the same amount as the Melayu medium schools. Many Malaysian youth from the high class families were educated in English medium schools and most of them were furthered their education in England. At that time, the Malaysian ways of life had been shifted from Malayu tradition into Malayu-English society.

Later after gaining independence from the British, the sense of Malayu nationalism and desire to modernize the country were seriously focused upon by the western – educated and local scholars. By 1956, the idea of education reform had been started. The first study on education reform was done by Tun Abdul Razak (*later became a minister of education of Malaysia*) in 1956. The contents of Tun Razak Report led to the first ordinance of education announced in 1957 which introduced the first National Education System of Malaysia. It acknowledged Bahasa Melayu as the medium of education and using the National standard Test for all schools in Malaysia.

In 1960, there was the second study on education system conducted by Rahman Taib which presented to the Parliament in 1961. The report led in affecting the first Educational Act of Malaysia in the same year. By this act, Bahasa Melayu became compulsory teaching medium, Religious Studies and Moral Education were also introduced to schools, Technical and Vocational Education were promoted.

In 1979, the Fundamental Education for Malaysians were extended from 9 to 11 academic years, 3 R's method of teaching was put in practice and the Educational Administration was reformed to meet the national development policies.

In 1995, the present Educational Act was introduced. This act forces the government to develop a world class quality education system which realize the full potential of the individual and fulfill the aspiration of the Malaysian nation.

The present system of educational administration of Malaysia is categorized into 5 levels which are : the national level, state level, district level, school cluster level and school institutional level.

At the national level of the educational administration, all types and levels of education, are unitedly administered by the Ministry of Education.

At the state level, education is administered by two agencies, the national schools under the State Federal Education Office, while the state-established-schools under the State Government. Both types of schools using the National Syllabus and the final academic examination are conducted by the National Examination Council.

At the district level of each state, all national schools are administration of the Office of the District Federal Education.

Downstream line of the administration after the district level is the so called School Cluster or School Zone. At this level, the secondary Schools and Primary Schools within geographical zone of 15 – 20 schools are clustered for the purposes of academic collaboration. In each School Cluster, there is a School Cluster Resources Center (*Pusat Kegiatan Guru – PKG.*) responsible for academic corporation.

School Institutions are the grass root level of the educational administration. It administered by each School Master.

Pre-school Education is supported by the Parents and going to Primary Education in Malaysia, is considered as the fundamental education for the Malaysians in schooling age and it is free for all. Secondary Education and Higher Education are subsidized by subsidized the government.

Education in Malaysia is considered by the people and the government of Malaysia as the most important factor in their historical independent and the current successful development of the country. All items relating to education receive full support of the people and the government. It can be said that the success of development of Malaysia today is mainly derived by its good system, and its efficient management.